

וְנֹאמֵר חֲשֹׁף יְיָ אֶת זְרוּעֵי קִדְשׁוֹ לְעֵינַי כָּל
 הַגּוֹיִם וְרָאוּ כָּל אַמְסֵי אֶרֶץ אֶת יְשׁוּעַת
 אֱלֹהֵינוּ: וְנֹאמֵר קוֹל צוֹפֵיךָ נִשְׂאוּ קוֹל
 יַחְדָּו יִרְצֵנוּ כִּי עֵינַי בְּעֵינַי יִרְאוּ בְּשׁוּב יְיָ
 צִיּוֹן: וְקָנִים לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב מִה נָּאוּ עַל
 הַדָּרִים רַגְלֵי מִבְּעַר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם מִבְּעַר טוֹב
 מִשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה אָמַר לְצִיּוֹן מִלֶּךְ אֱלֹהֶיךָ: רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן
 הִצֵּה הַגָּם וְלִירוּשָׁלַיִם מִבְּעַר אֲתָן. אָמֵן סְלָה:

לבלם יסור מלש נלמן
 כבוד. וקיים לנו כו'.
 שיר שחכ למס שפתח
 פקדס בבילח כנול
 כ"י:

וילמר שיר למעלות אשא עיני וכו'.

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: ד' צבאות עמנו משנב לנו
 אלהי יעקב סלה: ד' צבאות אשרי אדם בושח כך: ד' הושיעה המלך
 יעננו ביזם קדיאנו:

יש טכנין חייב ללמוד ספרים של הכנוע עם פירש"י וחסרי: להס כי בוס ממשיכים בספס משכס
 הנלה עליהם וסודו כמוס לז"ס:

זמר נאה לשבת הנובה

סס המחנך אברהם (הוא ר"ל סכן פורח).

אֶבְלֹו מִשְׁמַנִּים. וְסוֹלֶת רְבוּכָה. תּוֹרִים זְבֻנֵי יוֹנָה.
 שֶׁבֶת וְחִנּוּכָה: הָאֵי הָאֵי בֵּית פּוֹר. תְּחִבּוֹר.
 תְּחִבּוֹר. תְּשֻׁבּוֹר (כִּי לְשֻׁבּוֹר) בֵּית פּוֹר. לְצוֹרֶךְ שֶׁבֶת
 תְּנַפָּה: בְּרַבּוֹרִים אֲבוּסִים. בְּשִׁפּוּדִים צְלוּיִם. וְכָלִיל
 לְאִישִׁים. אֶחָד מִן הַמְּנוּיִם הָאֵי וְכו': הֵךְ וְטוֹב וְשִׁמֶן.
 צְלִי אֵל שׁוּמְצוֹת. עֲנֵנו וְאָמְרוּ אָמֵן. וְאֶבְלֹו בְּדִיצוֹת הָאֵי וְכו':
 הַקּוֹלוֹת יִתְדַלּוּן. מִנְּסוּף הַמַּיִם. בְּבֵית הַיִּין (וְלֵל כְּבֵית
 הַמִּקְדָּשׁ בַּמִּקּוֹם נִיכּוֹד הַמַּיִם) נִלְוֵן. בְּכֵל יוֹם פְּעֻמִּים
 הָאֵי וְכו': מִקּוֹלוֹת מַיִם רַבִּים. תְּצִילֵנָה אֲזַנֵּיכֶם. וְכָל
 מִשְׁרַת דָּם עֲנָבִים לֹא יִמוּשׁ מִפִּיכֶם: הָאֵי הָאֵי בֵּית
 פּוֹר. תְּחִבּוֹר. תְּשֻׁבּוֹר. בֵּית פּוֹר. לְצוֹרֶךְ
 שֶׁבֶת הַנּוּבָה:

מעוז צור ישועתי . הקב"ה קרא לי לצור מסו להשיעני כמ"ש כי לי לצור מסו להשיעני (תהלים ל"ט) תבין בית תפילתי כיכפ"ק . וחרו זה מסה תרכב משני כוחים כנאים כלסד . פש"ס חכן תפילתי (שס קמ"ח) ופש"ס ותמסחיס בבית כפלאי ונר כי כירי בית תפילתי יקרא ונר (ישעיה כ"ז) רשם תודה נובח . פש"ס לך לזכר וזכר תודה (תהלים קמ"ז) לעת תבין סמבח . פש"ס ככיס

לפני מסנן (ישעי' י"ד)
מצד המנבח כלפס כמו
ולא יכלו לבנות (שס כ"ז)
או אצמד אלמד בשר
כזמד תנוכת המזבח
ר"ל לעמך כסיר שר
דוד על סוכת המזבח
כמ"ס מוזר שד תוכת
כנית לדוד (תהלים ל')
ולמר כמזבח לפסוח
סרו יסה . רעות שבעת
נפשי פש"ה כי שנסה
כרסות נפשי (שס ס"ח)
וחרו זה נעשה על גלות
מרים . בינו כרד כלה
פש"ס כי כל בינו הי
(שס ל"ח) חיי מרדו
בקושי כמ"ס וימררו
לח הויהם כפסדה קסה
(סמות א') בשכבור

שם כמחבר מדכי ותחם קמו כרלמי כמחזיקים עם תוכת חזק * :

מעוז צור ישועתי . לך נא להלשבת . תבון
בית התפילתי . ושם תודה נזבת .
לעת תבין סמבח . מצר המנבח . אז
אגמור . בשיר מזמור . תנפת המזבת :
רעות שבקעה נפשי . פיטון כחי פלה . חיי
מררו בקושי . בשעבוד מלכות עגלה .
ובידו הגדולה . הוציא את המגלה . חיל
פרעה . וכל זרעו . ירדו כאבן במצולה :
דביר קדשו הביאני . וגם שם לא שקמתי .
ובא נגש והגלני . פי זרים עברתי . ויין
רעל מסבתי . כמעט שעברתי . קץ בבל

רנבל

מלכות עגלה זה מרים שח' פגלה יטיסיה מרים (ירמי' מ"ז) ובידו הגדולה כמ"ס וירל ישראל לח
סד כגולה (סמות י"ד) הוציא את המגלה ישראל שאמר כהס והיתס לי . סגולה (שס י"ס) ירדו
כאבן במצולה פש"ס ירדו כפגלות כמו חכן (שס ס"ז) דביר קדשו סח כיכמ"ק וסח פש"ס
כנסי ידי חל דביר קדשך (תהלים כ"ס) ובא נגש ודגלני חרו זה נעשה על גלות ככל כי זרים
עברתי פגולה וזה כמו כי חכתי זרים (ירמי' כ"ז) ויין רעל פש"ס הסקחט וין מרעלכ (תהלים
ס') ופי' סס סמות . מסכתי פלכתי כמו וסח כין מסכתי (משל' ס') כמעט שעברתי (סד נ') קץ בבל
צונבל

הגה"ה

הערה

מצד המנבח . מר ה מננה כנ"ל תנכת המזבח
תנכת ה מננה כנ"ל . רעות שבעה נפשי .
ה נסה נפשי כנ"ל . בינו כרד כלה כח כלה
כנ"ל חיי מרדו בקושי . מ ררו נקושי כנ"ל .
בשעבוד מלכות עגלה . מ לכות פגלה כנ"ל
הגדולה . כהל"ת כחולס . יררו כ' תנוסוה
מקום יחד . כאבן . הכ"ף כסו"ח . ובא נגש
ח"ז מלאש"ס קודס חנה כ' מקום ש"ס כאשר ירעת כמעט שעברתי ש סכתי כנ"ל
כרוס

* ויסד זמר זה על גלות מרים ועל שפטד
ד' מלכות . ונמדו חרוו הסמרון לפכס סידות
ונעסה על משקל יחד זכ חטפות יחד זכ
חטפות . וככה משפט הזמר כזה ופעסח כל
סרו וחרו יס כו ס' מלקיס וסולק סל' וסג'
מחרוים כחמד וכן הלך הכ' והל' וסל' וסל'
והס' כחרוים כחמד וכן חלק כו' וסל' :

זרובל ע"י זרובל לקץ שבועים נשעתי כפ"ס כי כה אמר כ' לפי מלאת לנבל
סבבים שנה חסדך לחכם והקפוחי פליטם דברי סגוב. כרות קופת ברוש כג"ל וזכות
זוה מקור וס' לכרות קופתו על פן. וכרוש חסדך למרדכי כדל' כמס' מגילת י"ג כ' וחסד
פיה זה על גלות מדי. ונהרותה לו למקוש שאלה על ספן אהר ככץ למרדכי. ראש ימיני

זה מרדכי סגורל ליש
ימיני (חסד כ') ואויב
זה ספן שבו כרות
פס"ס שמה פוחת לפלם
ועד (תהלים ס') רוב
בניו פס"ס וזכר כוז
(חסד ס') וקניניו
כמגילת ס"ל כל גזוז
אל ספן היו סקקיס
אל לס וכמגילת ספן
אל ספן חסילא היו נס
קניניו תהלים. יונים
נקבצו עלי מרוז זה
חסד על גלות יון.
וחרצו הוצתו מגדלי
סומת ירושלים ופס"ס
ויסרן כחמת ירושלים
(דכ"כ כ"ה) ומגדור
קנקנים כפכיס נעשה
גם' לשושנים לישראל
סגורל שמת הפמקיס
(ספ"ס כ') ור"ל ע"י
ספן חסילא חסד
כמגילת ספ"ג נעשה

זרובל. קקץ שבועים נושעתי: פרות
קופת ברוש. בקש אנגי בן המרתא.
ונהיתה לו לפת ולמוקש. ונאותו
נשבתה. ראש ימיני נשאת. ואויב
שמו סחית. רוב בניו וקניניו. על העץ
הלית: יונים נקבצו עלי. אוי בימי
חשמנים. ופרצו הזמות מגדלי. וממאו
כך השמנים. ומגדור קנקנים. נעשה
גם לשושנים. בני בינה. ימי שמונה.
קבעו שיר ורננים: חשוף זרוע קדשה.
וקרב קץ הישועה. נקום נקמת דם
עבדיך. מאומה הרשעה. כי ארכו לנו
הישועה. ואין קץ לימי הרעה. היתה
אדמון. בצל צלמון. דקם לנו רועה
שבועה:

לכס גם שלא כ' כי שפן חלה לילה אחת והדליקו ממנו ס' ימים כחסודר כזכנת דף כ"כ. בני
בינה. סבבים. ימי שמונה וכו' על שמונה ימים קבשו לסיר ולרזן ולהודות להשם על כנסים
כלל. חשוף נלה פלשן מחשוף הלגן:

רבה"ה

כרות קופת כג"ל ולא קמי ונהרותה לו לפת ולמוקש נ"ל ונסיית לו לחוקש ואז יאמ"ל. יונים
נקבצו עלי כ קבצו עלי כג"ל וחרצו וא"ל מלאח"ס מקום סו"ל כאשר ידעת. והוצתו מגדלי.
סו גזוז מגדלי כג"ל ונלו שתי תטטוח מקום יחד:

הלולא דרבי שמעון בר יוחאי

בחדר קרוס למיתח רשב"י הלולא דרשב"י כמ"ס ס"ס לו חסן די להמיחטו לה לקח מידים פולס
ופננה. כי נשמחן של לדיקיס סמס הקרבנות ס"קריב מיכאל כה"נ למעלה כדל' כחוס' מנפוח
ק"י ס' ד"כ ומיכאל וחס' פ"ד שחמור רב כמטנה חסל חיקלפ לכי הילולא וחס' חס סגורל
סכוס

פזמון בר יוחאי

פזמון המעט היחיד מקובל לאדם מן כל האמונות ובסילוק כלדיק מפולס האל לפולס סעלין
יה לו שלים כמו שמצט בר' אבה שאיל לו י"ג סגרי חסרמתון וחו יה לנש כלדיק חמט
נדל לטמו אז קרב לנח אל מחינת כעליות כפ"ס חשק לזס חסרון שבו יה סחמורס
פזו וחס לל אר וידע מכתבי האר"ל דכל היחד ממדנה למדנה ולפולס שלמס מפס
סגיל פיה סלל חבל נדיק הוספר יה פולס למעלה לזס נקרא שמס' והללח ללדיק :

פזמון בר יוחאי

פזמון היה מגדולי הספרדים שמו שמעון לביא נשכח ספר ברם פו סי' על הוצר אר
סי' רב בסדופולי בשנת ש"ס וחס שמו אר חיבת בר יוחאי :

בר יוחאי נמשחת אשרה . שמן ששון מחבריה :
מלכות . בר יוחאי שמן משחת קודש . נמשחת מפת
הקודש . נשאת ציץ נוד הקודש . חבוש על
ראשך פארך : בר יוחאי :

יסוד . בר יוחאי מושב טוב ישבת . יום נפת . יום
אשר פרת . במערת צורים שעמדת . שם
קנית הודה והדרה : בר יוחאי :

נצח הד . בר יוחאי עצי שטים עומדים . לפורי יי הם
לומדים . אור מופלא . אור היקוד הם יוקדים .
הלא הטה (יורה בעבורה) יורה מורה : בר יוחאי :

חפצות . בר יוחאי ולשדה (ובאת לשדה) תפוחים .
עלית לקוט בו מרקחים . סוד תורה בציצים
ופרחים . נעשה אהם נאמר בעבורה : בר יוחאי :

נבונה . בר יוחאי נאזרת בגבורה . ובמלחמות אש
דת השערה . ותרב הוצאת מתערה . שלפת
נגד צוריה : בר יוחאי :

חסד . בר יוחאי למקום אבני שיש . הגעת (ופני)
לפני אריה ליש . גם גולת פותרת על עיש .
תשורי ומי ישורה : בר יוחאי :

בינה . בר יוחאי בקודש הקדשים . קו ירוק מחדש
הדשים . שבע שבתות סוד תמישים . קשרת
קשרי שין קשריה : בר יוחאי :

חבמה. בר יוחאי יהד תבמה קדומה. השקפת
 לכבודה פנימה. ללב נתיבות ראשית הרומה.
 את פרוב ממשח זיו אורה: בר יוחאי:
 בר יוחאי אור מופלא רום מעלה. יראתי
 מלהביט פי רב לה תעלומה. ואין קורא לה.
 נמת עין לא תשורה: בר יוחאי:
 בר יוחאי אשרי יולדתה. אשרי העם (הם) לומדיה.
 ואשרי העומדים על סורה. לבושי תושן תומה
 ואורה: בר יוחאי:

תקון הסעודה

כך הוא הסוד יתחד בכל פעם קודם נפילת ידים וחמ"כ יאמר זה (חמ"ס חן ט פנאי לפעם
 כסוד זה קודם האלמן יכול לפעם כסוד זה על האלמן לאחר אכילת הבליעה):
 אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה' ויאמרו לאמר אשירה
 לך כי נאה נאה סוס ורכבו רמה בים: עזי וחכרת יה ויהי לי לישועה
 זה אלי ואגדו אלהי אבי ואחזמנהו: ד' איש מלחמה ד' שמו: ויראו
 בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא: ויאמר
 משה אליהם הוא הלחם אשר נתן ד' לכם לאכלה: זה הדבר אשר צוה
 ד' לקטו ממנו איש לפי אכלו עומר לגלגלת מספר נפשותיכם איש לאשר
 באהלו תקחו: ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעט ויטודו בעומר
 ולא העדיף המרבה והמעט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו: ויאמר
 משה זה הדבר אשר צוה ד' מלא העומר ממנו למשמרת לדורותיכם למען
 יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציא אתכם מארץ מצרים:
 ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העומר מן והנח
 אותו לפני ד' למשמרת לדורותיכם: כאשר צוה ד' אל משה ויניחהו אהרן
 לפני העדות למשמרת:

בס יאמר בזמור לחוד ה' רועי וכו' כי ים ט וין חיטת כי הוא ון ומסרם לכל ויטין
 נגם כריס כזה יחד היה וי' ה' גימטריא ון עוד ים ט לחיות כמין א' גי' טכה
 פילת טכה בכל משה ידו גט חטין בהי' של ד' רועי שהוא במלוי ס' זמליו לכד
 גי' ל' סגן י'קה והקדחת גי' פ"ב כמספר חך עוב ומסד גי' פ"ב ל' עם האולל לקמי
 טרי הארז'ל ס' ונראה שכונתו חך עוב ומסד גי' פ"ב ל' עם האולל כי וי' ומסד הוא שמונית:
 וחמ"כ יאמר. רבין העולמים מלא ידי בברכותיך ומברכותיך יבורך בית
 עבודך לעולם ברכנו אבינו באחד כלנו יהד באור פניך:
 פס' מעט יבק ובהקי אלקים דף קס"ז פ"ב כ' טס תפלה באריכות פ"ב:
 וזה הוא תפלת ר' יינא טכא:

והוא רעוא מן קדם סתימא דבל סתימין רעוא דכל רעוין סתימא דכולא
 דיתמשך פלא עילאה סינה מן תרו. מזלין נוצר ונקא דרך היך ונרון לאורא

תקן הסעודה

וכאריא לריא ומדרא לחקל תפוחין קדישין דסתמן אתייהב מזונא עילאת
 כרחיא דתחנין מנא לצדיקיא לנו ולכל ישראל בנהירו דאנפין וברשותא
 ובחדותא דכולא ואפ לו שאין אנחנו ראויין בפני השמיים אך אתה אל
 מוב וסלח ורב חסד ברוב רחמיך וחסדיך הגדולים אתה זן וספרנא לכל
 בריותיך כאמור פותח את ידך ומשביע לכל זין רצון:

וקדם שיכ לאכול יכחוק עמו לנקבו יפה יפה וסימן וימן מפני מלך תוליו:

תשב במקום ומתה מים וחטין לפסור מים שנתוך הסעודה (וחא כאלן יין נתוך הסעודה
 לו קדם הסעודה) והי וסד היטב שלא תחתה רכיפית שלם רק סחח פרדיפית כדי שלא
 סחחיכ ברבה אחרונה וזו לא יפסרו במים שנתוך הסעודה (פיין בלמח וכתח ס"י קי ע"ב):
 כססה ד"ד מים דאלאמים לריך להגביה ידיו למעלה שמה ילא המים לרוש שלא נאל תוח
 במים שהוא חזן לפרק ויחצו ויסמחו את הידים:

כמד"ר ע"כ ס"י כ"י שט רבותים נס"י לפני המזון רשות לאחר המזון חובה מנכס כספת האמ
 ס"י ע"כ מכלן שט סכמים מים רחמים האכילוכו כאר חוד. וצריך לשטק פיד ימן כל יד
 שחאל כדי להגביה רחמים הנוטה נימן:

פועה לנסי" ג"פ כתב בקי תורת העולה ה"ב סכ"ה כי הוא לפיר לא יסוד רק נ"י פישת
 קהס נד ג' חכמות סנפיות לימודיות אלקות והאמתה נקרא מים שחאמר האי כל למח לט למים:
 ס"י כמד"ר דגרים ע"כ שט חכמים ג' חכיפות הן חקף לנסי" ברבה וכו' ומי סכח סתה כן
 מה שכרו חמד רבה נר חז"י ס"י וחס נאל ידיו ונירך פיד יכח מונקח שלא יכח שטן מקמור
 כסעודה: (פיין כהכתב והקבלה ויקרא ילא ל"ד מ"ס על מה שתקס הכרחה סמ"י):

כי הוסי' ברבות דף מ' גד"ה הביאו מלם. פיה רביט מנחם ס"י מדקדק מחד להביא מלם
 על האלקן כדאי' כמד"ר כשישראל יסכין על האלקן ומתחייבים זה את זה עד שיסל ידיהם
 זין בלא מזה השטן מקמור עליהם ונרית מלח חנק עליהם. וספס שרין לעכל השוליס כמלח
 כי מלח הוא חמס לחם הוא נמח וכשאלם אוכל הוא מעלה אותם לכחי חי וצריך להעלותם
 ג"כ לבחי מדבר ע"כ צריך לדבר דברי תורה. והמקובלים כתבו שם לעכל המוליס כמלח ג"כ
 להמתק מוח הדין המלכות הנקרא יס כמלח (כי מלח ניסוד סוד המתקן מסירות
 כדון) ולטין אל ג' סויות העולה כמספר מלח אוחות לחם זין כנה ג' סויות חג' ראשין כן
 כהארת ג"ד חין אחוזה לחיטמים וזה סוד על כל קרבק חקריב מלח: כשיטח לאכול סח שמכרכן
 מלח המוליס יפול ידיו חפ"י חוט יודע לחם שום קומלס (ח"מ קר"ח ח' ועי' חולין כ"ס
 וירושלמי ברבות פ"ח כ"ג וירושלמי חלכ"פ ס"ג ונפני משה) וילמד:

**שְׂאֵנו יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת יְיָ וְאִשָּׁא כַּפֵּי אֵל
 מִצֹּאתֶיךָ אֲשֶׁר אֲהַבְתִּי וְאֲשִׁיחָה בְּתַקְיָה:
 ויברך בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יְדַיִם (*):**

ויברך ברכת הסתיא:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמוֹצִיא לָחֶם
 מִן הָאָרֶץ (**):**

כרוב רעהה
 (*) ידים העליות כקמן כי הוא סוף פסוק:
 (**) ויתן רוח כן לחם וכין מן (אחת קס"ז כ):

תקון הסעודה

פתיב די לא על כהנא לבח יתי האדם ש על כל תלמי ש י יתי האדם חזק עמי מברי ויל (ששמת כ"ז) האדם כבונה לזמן האדם מנה על הכונה יתי לבו עליו ויהי שפוט האורה וסאמט הוא כשמה ומדות שפוטו חורה ואותה מנה ודום מ"ס האריוול כי ים ק שמה שפוט הנפשות וזאת לו גדל וזה כי לא על הלח לבח יתי האדם כי על כל כהנא יי די ר"ל כשמה מפז האם כהנא הוא שות הנפשות שפי יתי האדם:

פיעה ככספה לבנה למך המופיע כה"ל כתב כה"ל כנגדי יסע פסידם אוח ל"ח כהס פי באר מים פים שפוטת מליח בלא כ"ל חיס אלא ס"ל אחיות כמד יודי ה"ס וא"ל שכל"ה שפוטן ס"ל ס"כ אט אמרים המופיע כה"ל לרפוח על ה"ל אחונה שפוט ויכין להדיד שפוט שפוטות יתי תל כה"ל אחונה וזה כמד מוריד העל: אמרו ח"ל כמארך על שלחו מחריכים ל ימו וספוח: כי כה"ל ח"ל שאלתן הוא חלומד חורה כה"ל ר' עקיבא רבנה משת ים פי וזין לי שלחי לבדטוח: מואלוי שפיד על האלתן שפוחי לחס כשעת כרהפ"ו ככדי שיהי שפוט להבדלת ככרה כדאי כה"ל דברכאן לא ארין באחר ריקנייה וע"כ אמר אליהם לפאפה עם ים לך ככית: וזכגין להסר סת שלימה כשעת כרהמ"ו לפי שאין הכרה מתי כדבר שלם דאי כה דבר שפוטת שאין הכרה מתי חפנית ח: ולחזר הספודה יאמר שיר על יום: כהס שפוטת ככמיים כשעת כרהמ"ו כדי שלא לשוד מלקך אף אף וכי אהר פטר זה חן ו כרהמ"ו (כה חסדים פי חמא"ד) ולכך מכסים לרפוח דכשעת כרהמ"ו חן דכנו של שפוט שלפ פי כבי פי ק"ט עוד שפוחים וכי דכשנת חיס עריך לשלק הסכין חמנס חיי חדע לחלק בין שנת לחל חן מטבס של ישראל חורה הוא כה"ל. וכס' חול"י כי אריסור האפת כרול על כהנא לפי שהרול סה של פשו וכשנת שפוט ככל חן לשלקו כי חין לעוררם כלל כשנת:

גבר ספוחו ומל יתי אמר לו לדבר שם דבר פי ש"ס האריו"ל משפה פ"ו אהמד טול יתי לבך כרהמ"ו וכן נפילה לכהמ"ו למד וכאב לו ככתף ואל להאריו"ל פ"ו והביטו האריו"ל לפי שהסיק בין הכפלים לכסמ"ו כי אחיות חכף הוא אחיות כחף:

בבופה ר"ד פים אחוים עריך להפיל יתי למפה אמר ילא מים פידים מזוהמת וילכלכו אח ורפוח כמד"ד ס"כ פי כי פים אחוים הרגו אח האספ משפה כאלס אמר וכי. מה שאין מברכים על נפילת פים אחוים כי היום' כחולין דק"ה ד"ה מים ראחיים לפי שאינה באה רק להגין ממלח סחמית: וקדם כרהמ"ו יאמר לסנצח בגנינות מזמור שיר וטי.

ואח"כ יאמר. אברכה את ד' בכל עת תמיד תהלתו בפי: סוף דבר הכל נשמע את אלהים ידא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם: תהלת ד' ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

כשנת יאמר שיר הסעלות בשוב וטי וכחל יאמר על נהרות בבל וטי. ואמר סוסת הלג סן סן הדברים:

קדם כרהמ"ו יאמר: לשם יחוד קוב"ה ושבינת' בדחילו ורחימו ליחוד שם יה ברה ביחודא שלים ע"י ההוא מסיר ונעלם בשם כל ישראל. הנני סוכן ומזומן לקיים מצות עשה של ברכת המזון שנאמר ואכלת ושבעת וברכת את ד' צלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך. ויהי נועם וטי:

דכנו ל"י כרמת אל כרהמ"ו סן כהורה מ"ש כשלתן זפית אוחי והג סהר ר"ל חס חרטה לשפוט שפידה שלא יאמר מהך המזון הוא ככרות סכן ד' ה' כ' טפריקון זן. הארץ. כנה יחאליס. חס והג כנימפריח י"ד לרמח שפיד לברך כג' כרמת י"ד ספמיס ככשע חס לרפוח שאם ינרך כרל חוי יתי לו די סישוק פטר דכה"ג אמרות ד' אמרות סכרות:

לפי

כתב האשים כנרבות ע"ז מפני מה המצרכין כרהמ"ז אמר המנריך נברך לאלהים שהא שם הדין
 לפי שהמזון שמזין השי"ח לברואיו הדין טהן שדין אותם השי"ח כיון שהא טראס לכבודו ע"כ
 לומר שם נברך לאלהים : ג' שאכלנו כחמד וחדד אחד ותיך נפ"ע הכ' ממזין עליו . והא לך ברכת הישן :
 כתב המג"א (סי' קצ"ב) כסעם מה שטכנין לומר גל"א (רבותי סיד חעלין בענמשין)
 וכן שדין (יהי שם ר' מבורך מעתה ועד עולם) לפי דחי' בזה"ק דכל מילי דקדושה
 בעי כוונה : נברך מה שאין אומרים ברט שאכלנו פאלו הייט כדי שלא להוליא פלמו פן
 ככלל (א"ה קל"ב ח') ואפ"ג דכנרבות ק"ש לומר כרכו כ' המג"א (סס פק"ב) דהייט סעמא
 דכנרבות ק"ש לומר

- פ"ט דאמס"י שינא כנר המנריך לומר :
- רבותי סיד חעלין בענמשין :
- פוליא אחרים וא"כ והשוים אומרים :
- יהי שם ר' מבורך מעתה ועד עולם :
- לפעמים היט יכול לומר אם הפ"ג יאמר המנריך :
- נברך שאכלנו משלו :
- נברך לכן חקט שלפולס והשוים אומרים :
- ברוך שאכלנו משלו ובבטוב חיינו :
- יאמר כרכו . אמנם וחור המנריך ולומר :
- ברוך שאכלנו משלו ובבטוב חיינו :
- כרהמ"ז אם ינא חיינו ואם הם פשרה יאמר :
- נברך אלהינו שאכלנו משלו :
- פוליא ולכן חקט שלפולס והשוים אומרים :
- ברוך אלהינו שאכלנו משלו ובבטוב חיינו :
- יאמר נברך אגם הוא והמנריך חור ולומר :
- ברוך אלהינו שאכלנו משלו ובבטוב חיינו :
- הייט כנרבות פכ"ל :

נברך הכ"ה חפה על הנוהגים לומר כסעם ראשון נברך שאכלנו משלו ובבטוב חיינו והמ"א
 כ' שאין פוחיתין אותו מאמר הרש"ל יאב במנהג כסוכ סעס וכ"כ הלכות חבל המ"ד הל"ס
 דכרי הכ"ה והשיג על הרש"ל : אלה שאכלו וס סוכרים וסנס אחד שלא חבל אם כנס
 כשאמר המנריך נברך שאכלנו משלו עונה אחריו ברוך וסבורך שבו תמיד לעולם ועד .
 ואם כשהאחרים פונים ברוך שאכלנו משלו כנס עונה לתריסם אמן ואם הם פשרה לומר
 ברוך אלהינו וסבורך שבו תמיד לעולם ועד . וה"ה אם הי' שס כשגמרו מלחטל ולא חבל
 פתהם כך הוא עונה אחר המנריך ואמר כשרים (א"ה קל"ח ח') אם עפה כמזמן כמאדם
 וכפונים ולא הזכירו חלקינו חין יכולים לחזור חבל אם פדיין לא ענו . אחר יחזו וזמן כנס
 (סס קל"ב ב') כחכ נס' אל"ה שאמסנין יעו אמן אחר כריס המנריך ברוך שאכלנו משלו
 וט' והלכס כס' קל"ס כחכ שאל"ל לפטת חמך :

רש"ל

הנהגה

קודם שיאמר המנריך נברך יעול רשות ויאמר ברשות רבותי נברך שאכלנו וכו' . ואם יש
 שם חכר יאמר ברשות הרב ורבותי ואם יש שם יותר מחכר אחד יאמר ברשות
 רבנן ורבותי ואם יש שם מורייט יאמר ברשות כורייט הרב ורבותי ואם יש כס יאמר מאמד
 יאמר ברשות כורנן ורבותי ואם יש שם פורייט אחד ופטר אחד יאמר ברשות כורייט הרב
 והרב ורבותי ואם יש שם יותר ממורייט אחד וחכר אחד פתהס יאמר ב' אהת כורנן והרב
 ורבותי ואם יש שם מורייט אחד ויותר מחכר אחד יאמר ברשות כורייט הרב ורבנן ורבותי
 ואם יש שם יותר ממורייט אחד ויותר פתהר אלה פתהס יאמר ברשות כורנן ורבנן ורבותי
 ואם יש לביו פתהס יקדמנו כהלה ויאמר ברשות אבא כורי ואח"כ יקול רשות פן
 כלהיס ואם חגי הוא חכר יאמר ברשות אבא כורי הרב ואם הוא מורייט יאמר ברשות
 אבא כורי כורייט הרב ויש מקומות שטכנין ליעול רשות מן הכהן אם יש סך ויקדעט
 בתמאה נברך אלהינו חבל חין לומר נברך לחלקיט כלמ"ד (של"ה רל"ב ח') והסעס דנסי
 כריכה לא מלינו לכן זה :

ספר יהודה סדר ברכת המזון פירוש שושנים ס' 123

רש"ל כ' שאין לומר ברוך הוא וברוך שמו
 כג"מ כ' דדוקא ביו"ד שמוכר השם לומר כ"ס
 ונ"ס והפ"ד כעלה כדברי רש"ל ונס' אור חדש
 כע"ה ג"כ כדברי רש"ל אבל ביסוד אליבא
 דכ"ס אין לאומרו :
 ברכה ראשונה זו תקן
 משה לישראל כשעה שירד
 להם מן (ברכות מ"ח) :
 ברוך . איט . לשת
 סטול (כ"ה ע"ד אין
 גיבענשם) אלא כש
 רטום ומתן שבוט פלמו
 סוף מקור הברכות ואיט
 סקבלט מלמדים וסי'
 (כ"ה גילובסער)
 (אבודרהם) הון את
 השעם כלו . שהוא מסרנס ון מקרי
 רשעים עד כיני כרס . בשוכו . לא מלד
 דאין כ"ה כסוכו כי משנע הסוכ להדיב
 וסומר סודו לה' כי סוכ ולפטר דקאי על
 סמוססת ה"ל סון את השולם כלו כמזומת קונים . ברוך . שכל כרי' וכרי' סמוססתי' מלכה מן כסירי'
 סמ"ס לית דשתיד מחודת ולית דעני מכלכל . ברמוד . ספי' כשעה שאדם סוסקל לוחס פעה פלמס
 לא יסטר לסמו והכל כססד וברחמים הוא נרתן לחס וסי' כי מלד סדין לקוס האדם סי' די
 לו בירקס וססירוס ומלד כרסוסס הוא טותן לחס (וחלים קל"ז) וספ"ג דברכה זו חיק פעה וססוק זה אמר
 דוד אין זה חסול דכ"ה מליט כמה ססוקים כמו ססוק פוי חסרת יה וגו' כליט כסידת יס וכחלים
 וכספי' . כי לעולם חסוד . סי' ורד"ק וזה ססד גדול מלמו לגברלים סמוסס לכל כרי' וכרי' סון הרטוי
 לכ

וחד אין מומר ברוך
 ברוך אתה יי אלהינו
 סלך העולם הון
 את העולם כלו כמזובו
 בתן בתוך וברחמים
 הוא נוהג לתם לכל
 בשר כיעולם חסדו :

(כחובות דף ס"ח):

רבה"ה

ותן את העולם . סלמתי מסחלות מחלפות כוס וכן כי כוס אל זן וכן כון את סכל יס
 סכס כטולן כוי"ן נקודס נסרנס ויס ססן כטולן נקודס כקמן ויס ססן כוי"ן כי כוס
 סל זן נקודס כספת והסחים כספחת נקודס כקמן וכי סי' ספנס כל יסי ליום
 כירסל לקיים כי ס"ס לקיים לוחן שחי גרסות ככוי"ן נקודס כססס כעבור ססכנת זן כוס
 סססי סי"ן וס"ן וכנודת סוי כסי"ן לא מליט ס"ס כספל ליסד כסטר זן כסטר זן ככיססי
 נקודס סספת כ"ס כקמן כמו קס סכ ודססיכס וזולס לקיים ככיססל ככוי"ן נקודס כקמן
 נס כיה לא כחתי ולא סקסוי פס סלגק מסמס לכיססי וכוס וולדק כלסן ספנס כסטר
 סלסן סספת ג"כ לפטר כסטר ידוס לכפלי הדקדוק כגס כזה יסול קנת ססיות חללס
 דספספ כון ככר ולא ספס סלילס וסי' לט לדטר כליט לסן סלל יסול כו ססרן כסס
 כד ולוחן עד סלמתי לח סלככס כססי ס"ס כ"ד"ק כככלל ככסי סי"ן וס"ן פ"ס פסיקס
 פון סל זן (וחלים קמ"ד) סניחס סחוי"ן . והכס ידוס לספלי כדקדוק סלל ססל ככל
 ססקרל ודיכס זן כ"ס כססוק זה . פ"כ חני לומר סכסיטי סחיכת זן כוי"ן נקודס כססס סל
 כקמן ספנס כסטר כוי"ן נקודס כקמן וכסן סחיכת זן כוס כיססי יס לקיים כירסל סלסן
 כוי"ן

למבטובו הגדול הסיד ובטובו הגדול המיד לא חסר לנו

לנו מזון סוף דל"ח לא ספר לנו מזון כמ"ס ואל יחסר לנו מזון ואף דל"ח דמזון קאי אחרוניים שדיין
יש לדקדק אפ"י לא קאמר לחס כמ"ס טוהן לחס וכו' נ"ל דהיינו קטמתו לפי שמעיה ה"ק ברכת כ"ג

דגה"ה

בגשה

כדיין כקודמת סתם (*). ובטובו הגדול המיד לא חסר לנו נרץ לומר שלא יספיק בן לא
וכן חסר שלא יהא חשמת חלילה ובטובו גדול אשר תמיד לא. מכח זה חסר לנו. לא חסר
לנו ואל יחסר לנו יש מהגין לומר ע"ת בנין סקל דהיינו חסר כה"ת נקמ"ך והסת"ך כסת"ת וחסר
סו"ד כגול וכו"ת כמ"ס ח"ט מהגין לומר ע"ת בנין סקל דהיינו חסר כה"ת כחירו"ק והסת"ך כנ"ד
ויחסר הי"ד כמ"ס והה"ת כסת"ת והסת"ך כנ"ד (מד כי סוף ברכות) וכו' הא"ס ואני במרחי לומר
בדרך כרחשון כי אז הנקודות שלות כמנין לחס כי כל נקודת הוא י"ד וכל קו הוא וכו' עכ"ל. והנה
בגוה במקומו טוהן חבל אי. כדל כאלפי יהודיה נהגתי כל ימי לומר ע"ס הדקדוק בדרך כמני
באשר ידוע כי י"ד הוא סקל שומד כמו ויהסר המיס (כרחשית ח') והוא נ"ל שכל
אלה כמו לא חסרה דבר (דברים ב') והנה חס' לא חסר לנו שכל שומד י"ד במשמעותו
כי הקב"ה בשמנו לא חסר לנו חבל לאחריה חסר חס' חסרון סחף כי מלא לל הארץ כבודו
ופי' ד' משקטות ככל הארץ וכבר כחתי לפסלה בחלחל ההנהות שאין לומר לפני כה"ת
לכא דחשחטע לחרי חס' ויהי' כהד לשא חסרון כחקו חלילה ע"כ במרחי בדרך השני
לומר י"ד ע"ת בנין סקל דהיינו חס' הוא סקל חס' וקאי על כמו זאין כן מקום לפשות

כי

(* דגה"ה חלף קאת חגדרי לזכות לח ברבים ולכאך דבר חסמות אסד כמ"ס עירובין דף ס"ז ח'
ח"ל בגמ' ח"ד הניחא בר ססא דבר גדול דברו המרגלים בלוחה שעה דכ' כי חזק כוח
ממט ח"ת ממנו חלף ממט כביכול כ"ס חין יכול לבוליא כליו ששם וכחמ' החס' ח"ת ממט
חלף ממנו פי' אל הקרי ממט רפי חלף ממט דנוח ואיט כן שכל ממט שכתורה דנושים חלף
מחליף כלל זה מזה וכ"ת כספרי ולא עם ליהא חין כחייב כהן חלף ולא עם ליהא ע"כ והנה כל
חגבי השם נחלכטו כזה הדבור יש מהם מרשים אלמים לא יסתמו פיהם. ויש מהם מנפלים
ממכנים ואינם יודעים מה מנפלים חמנס לגלות חס' האמת אכחוב כפי חס' קבלתי מרבושי
כי ידוע לכפלי הדקדוק שכתי ש ר"ל נו"ן ח"ל עס נקודת מלאפוס יש לו כ' פירושים האחד
כפי לימד נסחר ואחד כיטי לרביכ מדברים בעדס. והנה יש פלונותו רבות בין בני מדינתא
לכני מערבו יחד מהם לבני מדינתא כל כתי ט לרביכ מדברים בעדס רפי וכל כתי ט לימד
כסר כמ"ן כדגס ולכני מערבא חין חילוק בין כתי ט לרביכ ובין כתי ט לימד נסחר כי כלס
דנושים חלף קי"ל ככ"ת ככני מערבא לו"ל ח"ת עמט רפי וקאי על ישראל כי הוא כתי רביכ
במדברים בעדס חלף ממט דגס וקאי על הקב"ה כי הוא כתי לימד נסחר ולפי"ו י"ד כקריאת
כני מדינתא חלף קי"ל ככ"ת כקריאת בני מערבא ע"כ אמרו ואיט כן שכל ממט שסטודס כמס
דנושים כקריאת בני מערבא ואיט מחליף כלל זה מזה. והנה לפי"ו קשה חין קאמר הגמ' הלשן
אל חקרי והלא הקריאה לפי"ו שזה בין שיהי' כתי לישראל או להקב"ה וע"כ נ"ל חס"י כקריאת
שזה כיון שהפי' אינו שיהי' חין לומר הלשן אל חקרי וקשה וכי סיבן פניט שוד כזה שזכר
כקריאה שזה וכפי' איט שזה ונאמר ט לשון אל חקרי לו"ל וכן כספרי ולא עם ליהא ח"כ סוף
אלף ולא עם ליהא דאי' כספרי כוכס בילקוט סוף ס' וזאת הכרעה לא עם ליהא ר"ל אומר אל
חדי קורא לא עם ליהא (כפסל פנר) חלף לא עם ליהא ככתי כל הטנע ככפאן של משה ליהא
פורטח ממט חילך וחילך והפי' הוא כי ידוע שכתי עי"ן ח"ל חסר והביטני שיש נקודת
קמ"ן וכמ"ס לעיל ונס הוא ג"כ פנתי עי"ן ח"ל חסר ופי"ו יש לפראו עם לשפבר ויש לפראו עם
שכתי. לו"ל חל חדי קורא ולא עם ליהא ר"ל לשפבר חלף לא עם ליהא שכתי ר"ל שיהא כתי
כפלה חס"ס שהקריאה שזה כפבר וכיטני מאמר שכתי' אינו שזה שייך שפיר לומר ח"ת כ"כ כן שייך
פני ספיר לומר ח"ת ממט חלף חס"ס שהקריאה שזה כפיל וכפי' איט שזה חלף חס"י ככ"ת כן שייך

מצה סדר ברכת המזון יחזח סח 185

בשעה שירד המן לו"א חתיד לא חסר לנו כמ"ס סחן לחם ונו' אחתם משעת ירידת המן וחילך לא סי' לכם לחם נמדבר כ"ס מן ע"כ חיקן לומר ואל יחסר לנו מזון כל מילי דזייט וספ"ג זכמן נמי מקרי לחם כמ"ס בניי ממעוד לכם לחם מן הבמים ונו' ויאמר משה אליהם הו"ו הלחם וז"ל (שמות ס"ז) סכ"ז ח"ט לחם בפלס וגם כחמה קפמו לכל מה שבו רזנים וזכפרתם לכל

ואר יחסר לנו מזון לעולם ועד בעבור שמו הגדול פיהוא אל וזמפרנסם לכל ומטיב לכל ומכין מזון לכל בריזתיו אשר ברא ברוך אתה יי הון אתהבל :

פ הינו מוונח. מפנים סייס מלנטיס כמו כסחמין בשאר כתובה אג"ל חיקן וחסרנס ט' ומטיב לכל הייט שאר לרכי חדם ומכין מזון כפ' נגלה ע"ס מן הוא פרש"י סכנה מזון הוא אלפי שחטה חיקן ברכה ו לישראל בשעה שירד סמן לחם לפיכך חסר לשון ומכין מזון על המן כנ"ל :

ברכה ב' אינה פוחתת בסוך לפי שמוכה למכרתה וכרכה זו סיקן יבאשפ ב"ג כשנגכו לארץ (ברכות ס"ט):

נודה לך יי אלהינו על שדגתלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה ועל שדחצאתנו יי אלהינו מארץ מצרים ופדיתנו מבית עבדים ועל פדיתך שדחתמת בבשרנו ועל תורתך שלמדנו

נודה לך עש"כ טדס לך לשלם תו' ארץ חמדה פ"ט שחמדו אסחת השלם וערש"כ לכנס ולקבור שס פ"כ חיקן לומר ארץ חמדה

טובה ורחבה עש"כ (שמות ג') ומה שהקדים נתינת הארץ לנתינת התורה כי הקנ"ה ככפית את פתחיהם לתת לכם את הארץ וינחת פגרים קדשו למילה והכנה מנות שאינה טהרה אלא סאך לכן ככרחה כ"י להקדים המאומר ועל שדחצאתנו ד' אלהינו מארץ מצרים משס דככל דוד ודוד חייב חדם לרשות ח"ע כאלו הוא ינא מחזרים ועל ברייתך שדחתמת בבשרינו מה שמזכירים בריית בברכת הארץ שפ"י בריית ניתן הארץ לאנרכם שגא' כס' מילס ומתי לך ולדעך חמריך את ארץ פגורך (רש"י ברכות פ"ח) ועל חודתך שלמדנו ועל מקן

הגה"ה

כי מס שבוט שומד ככין סקל סח חלס ככנין פעל הדגש כידע ואל יחסר לנו מזון כ' ספ' סוד שרס סא"כ נ"ל סא"ל מזון פכ"ל. לעולם ועד בעבור שמו הגדול כרוכ הדפוסיס נקוד כין לעולם ועד וכן בעבור שמו הגדול וסעות הוא כי בעבור שמו הגדול קחי על מ"ס ואל יחסר לנו לעולם ועד זה יעשה בעבור שמו הגדול חף סאין חנו דחויס לכך כי הוא אל ון שרסם לכל כין רחויס וכן סחינס רחויס. ועפרנסם לכל הכ"ף כשלים וכן ומטיב לכל הכ"ף כשלים כי הוא כהמסק וכן הון את הכל :

ועל שדחתמת בבשרנו ועל חודתך שלמדנו כש"ע ח"ח סו' קש"ו ס"ג נססך כפשיקות שגסיס ועבדיס לא יאמרו בריית וחורה דנסיס לאו בני בריית ננהו *ועבדיס לא בני חורה ננהו וסלסס משמע דנסיס לא חאמרנה בריית חכל חורה יאמרו וכן כעבדיס יאמרו בריית וחורה סאש"ס חחייסס פלויס ס"ע סס בני קיוס חחורה וכמ"ח סס דחק לייסכ הפנהג מה שפגסיס חאמרות חוס יס"ס

חקיך שהודעתנו בחף בזכות החורה והמלכות ירשי את הארץ כגא' למען תחזן ודכיתם וכלתם וירשום את הארץ (רש"י טס) ותטהני על פהמ"י דשכך מקרא זה שהוא מקרא מלא כחורב (דברים ט') ועניו רח"מ מפ' רחן להם ארצות גוים וגו' כפבור ישמרו חקיו ותורתיו יגורו שהוא מקרא ככתובים (תהלים ק"ב) ולפטר דשפמי מפני שכ' זו כפי' כפבור ישמרו חקיו ותורתיו כמו שאט אומרים ועל חורתך שלמדחט ועל חקך שבודעתט משא"כ כפי' שכפורה לא נחמד כראש כפי' כ"ל כל המטכונה לאו כוכיז חורה כפי'. בכל עת. פת הוא ו' שפוח ששה הוא חלק א' מחטת לפת שהוא כ"ד שעות:

שֶׁלְפָנֵינוּ וְעַל חֻקֵיךָ שְׁדוּדָנוּ וְעַל חַיִּים הֵן וְחֶסֶד שְׁחֹנְנָתָנוּ וְעַל אֲבִירַת מִזֶּזן שְׁאַתָּה זֶן וּמְפָרְנִים אוֹתָנוּ תָּמִיד בְּכָל יוֹם וּבְכָל יַעַת וּבְכָל שְׁעָה:

קצת דיני על הגסים.
 בתוכה וכסורים אומרים על הגסים קדם ועל הכל ולא שכת לאומרו בהסכה וזכר כ"ו שלא כזכיר את השם חסי' נוכר בין אמה להשם חזר ואם לא נוכר עד שבאית את השם מפיו כשנניע להרחמן יאמר הרחמן יעשה לט נסים ונפלאות כשם שגמחו לאנחמיים בימים בהם בזמן הוסי בימי מתחיהו וכו' (א"ח תרפ"ב ח') וכסורים אם שכת לאומרו מחזירין אותו דלא בני דלא חכל (מהרש"ל בשם ר"י סאלאה) וכ' עליו כמ"א (תרנ"ה סק"ע) וע"פ דבריו ל"ש דאסו מי עדיף מחסלה דחובה היא ואש"ה אין מחזירין אותו וכ"ש בברייתא ש"י ט"ו ולא החזיל ששדחו ביים ושככה עד כלילה נוהגים לאומרה דבחר בתחלת הסעודה אוליקן (א"ח תרנ"ב ג') וכ' כמ"א דכזה אם לא אמר אין מחזירין אותו חסי' כפורים

בחסכה ובשרים אומרים כאן על הגסים.
וְעַל הַגָּסִים וְעַל הַפְּרָקִין וְעַל הַגְּבוּרֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמְּלַחְמוֹת שְׁעֵשִׂית לְאֲבוֹתֵינוּ בְּיָמֵינוּ הַיָּמִים הַזֵּה:

בי"ט

ועה"ה

כשי"ן אל שחתמת שלמדחט שהודעתט שחונחט ל"ל כפגול שהוא ממש במקום אשר. כ' כמ"א שם אם לא כוכיז ברכת הארץ ותורה חסי' אם לא חסר חלה א' מכם מחזירין אותו. וכ' כמ"א שם סק"ב בשם הסדר אם לא כוכיז ואם לא אמר כהדלחה תחלה וסוף מחזירין אותו. שאמת חן. שי"ן בקמ"ן כמו שאתם מדבר עמי (שופטים ו') ושם כ' הרד"ק הפסם שקמנה השי"ן אל שחתה להחזיב את האל"ף וכאור חרש כתב משא"כ כפרוך שאמר השי"ן כפנו"ל כי האלף נקמנה והיחסי נבלשת בקמ"ן השי"ן חלו כיתה ג"כ קמנה:

ועל הגסים בכל הנוסחאות כ' על הגסים בלא וא"ו ואין לו סי' לפי שאסו כי אין לו חסר ידכקת ע"כ נ"ל לגרום ועל הגסים כוא"ו וקאי על מ"ש למסלה טדה לך וכ' על שפמלח לאבותיט וכ' ועל שפולחטו וכ' ועל ברייתך וכ' ועל תורתך וכ' ועל חקך וכ' ועל סייס חן וחסד וכ' ועל סכילת מזון וכ' ועל הגמים ועל הפורקן ואמר כתבי זאת מלפני כס' ארד חרש כגוסהא ועל כנסים וחף כי לא כ' בסדית לאומרו טוא"ו ודאי נו במקרה נעל על כנסחא כך כפסרו כי ה' נאל דקרוק גדול מאד ודאי בטוחה ורטן כתב כן. על המלחמות. כלל כנספסאות כ' ועל המלחמות וקסה כפיני חיק טחגיס כודלחם על המלחמית והלל כ' וחדב לט חפסור כאלכס חסי' פרנכל שלט ע"כ נ"ל לגריתן על כמלחמות בלא וא"ו ח"ל שטחגיס כודלחם על החשפה אשר נעשה על המלחמות והיחסי יכסר. בזמן הזה בלכט חחכ לומר וכחמן כזה כוא"ו כדי לכלל כל הגסים ששה לאבותיט וכפ"ו (תרס"ב סק"ב) השיג עליו וכתב לאומרו בלא וא"ו.

כשפסדס

בִּימֵי מִתְתִיָהוּ, בֶּן יוֹחָנָן בֶּהֱיֵן גְּדוֹל ^{לחנכה} בִּימֵי מִרְדְּכִי וְאַסְתֵּר ^{לפורים}
 חֲשֵׁמוֹנָאִי וּבְנֵי, כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת ^{לחנכה} בְּשׁוֹשַׁן הַבֵּיתָה
 יוֹן הַרְשָׁעָה, עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל כְּשֶׁעָמַד (עֲלֵיהֶם)
 לְהַשְׁבִּיחַם תּוֹרְתְךָ וְלַהֲעִבִירם מֵעַל הַמֶּן הַרְשָׁע בְּקִישׁ
 חֲקֵי רְצוֹנָךְ, וְאַתָּה פָּרַחְתָּיָךְ הַרְבִּים, לְהַשְׁמִיד לְהַרְגַּ
 עָמְדָת לָהֶם בְּעַת צָרָתָם רַבָּת אֶת-אֲבָד אֶת-כָּל-
 רִיבָם וַיִּנָּת אֶת-דֵּינָם נִקְמַת אֶת-הַיְהוּדִים מִנֶּעַר וְעַד
 נִקְמַתָם מִסִּרְתָּ נְבוֹרִים בְּיַד חֲלָשִׁים וְזָקֵן פֶּה וְגִשִׁים בְּיוֹם
 וְרַבִּים בְּיַד מַעֲטִים וְסַמָּאִים בְּיַד אֶחָד בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר
 מַהוֹרִים וְרָשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְחַדִּים לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם עָשָׂר
 בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרְתְךָ וְזָקָה עֲשִׂית שֵׁם הוּא חֹדֶשׁ אֶדְר
 גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ אֲעַמְּךָ וְשִׁלְלָם לְבוֹז, וְאַתָּה
 יִשְׂרָאֵל עֲשִׂית תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָת פְּרַחְתָּיָךְ הַרְבִּים
 וּפְרָקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה וְאַחַר כֵּךְ בְּאוֹתָהֶם אֶת עֲצָתָה
 בְּנִיָּה לְדַבֵּר בְּיַתְּךָ וּפְנֵי אֶת-הַיְכָלְךָ וְקָלָל לָת אֶת-
 וְסִתְּרָה אֶת-מִקְדָּשְׁךָ וְהַדְּלִיקוּ נְרוֹת מַחֲשַׁבְתָּהּ וְהַשְׁבִּיחַת
 בְּחִצְרוֹת קְדָשְׁךָ וְקָבְעוּ שְׁמוֹנֶת יָמֵי לֹו גְּמִלוֹ בְּרֵאשִׁי
 חֲנֻכָּה אֵלֶּיךָ לְהַדוֹת וְלְהַלָּל לְשִׁמְךָ יִתְּלוּ אוֹתוֹ וְאַתָּה בְּנֵי
 הַגְּדוֹל : עַל-הָעֵץ :

עמדה להם
 בשת צדקם
 פ"ה סמך הגדול
 יפמד לנו נשת
 צרכ רבת את
 ריבם פ"ה
 ריבם ל"ה יריבו
 (תלמי ל"ה)
 ססרת גבורים
 ביד תלשים כנס
 תלמי חבל חז
 לפ"ה יד ממש
 דל"ה ה' לו
 לומר כירי תלמים
 וק כלם חדים
 ביד עוסקי
 תודק פ"ה
 זרים כליוני ונ'
 (כ"ה ט') :
 חצרת את
 עצת פ"ה
 פסד פנת
 שחמיס (ל"ה)
 ח"ה והשבת לו
 גמלו כראשו
 פ"ה תדיכ להס
 גמול (ח"ה ג')

ותלו אורח זאת בניו על העץ פ"ה יתלו את כמן על העץ ונ' (חסר ו') ועל

הגה"ה

כשעמדה מלכות כז"ל הרי"ם כס"א ח"ה"ן בקמ"ן ולא הדי"ם צח"ר"ק והסי"ן כסו"ת (כ"ה
 ח"ס"ג) להשביחם תורהך ולהעבירם וט' כתב הח"א כ"ס ש"ג כ"ס רד"ל כלא ממי"ן
 ג"ל להשביחם את תודתך ולהעבירם חקי רחוקך ולא מתורתך ולא מתקי דלוק ולי הפסוד
 מלכ כגירסא ולהעבירם על חקי רחוקך כמו לשביר כל דח וכמו מפנידים על המלח ודומיהס
 רבים כשעמדה מלכות כז"ל ולא כשעמדה עליהם כי הוא כפל לזקן גמסר עמך ישראל ככתוב
 חס"ו וק"ל. ימי חנכה אלו כש שאלו אומרים ותחן לנו את יום חג פלטי הוה (מ"ח חרפ"כ) :
 כשעמד עליהם המן הרשע :ל לגרס כשעמד המן הרשע ואין לגרס עליהם וקאי חס"ה דכתיב
 בקש להשמיד וט' את כל היהודים חבל לנוסח עמד עליהם חמס דקאי על מרדכי ואסר
 וסלפת לא עמד משום על חסר כהאר ידוע ופין לומר דקאי ח"ה דכתיב' כקל להשמיד וט' את כל
 ספורים ט"כ הוא כפל לזון ותלו אורח זאת בניו על העץ (ג"א ח"ה) ואת בניו ח"ה על העץ :
 ועל

ועל הכל כי תמיד לעולם ועד אינו כפל דברים רק כ"ס התמידות יהי' לשלם ועד ואלו אמר תמיד
 לכד כי משמע שיהי' נלחי הפסק אבל לא יהי' משמע שיהי' לשלם ועד ואלו יהי' אמר לשלם ועד לא יהי'
 פהמש שיהי' בתמידות ואמאר שיהי' בהסקת ספ"ס שיהי' לעולם ועד לכך ואמרים תמיד לשלם ועד
 ותזה חר' תוכיח על מקנת הנשים המדקדקים בברכה יראו פייטנו לתר במלך בכבודו לכד וגם ימלך פליט
 לפילס ועד לבד ועטמס

**וְעַד הַבֵּל יִי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לְךָ
 וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ יְהוָה שֶׁמָּה בְּפִי
 בְּרַחֲמֵי תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד . פְּכַתוּב
 וְאִבְלָת וְשִׁבְעָת וּבְרַכָּת (סוגרובוס במים) אֶת־
 יִי אֱלֹהֶיךָ עַל־הָאָרֶץ הַמּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן
 לָךְ . בְּרוּךְ אַתָּה יִי עַל־הָאָרֶץ וְעַל־הַמְּזוּן :**

פלא יהיב כפל דברים
 על הארץ ועל המזון
 ואין זה נקרא פהם
 כשמים דה"ס ארץ
 דמסקא מזון (ברכות ס"ט)
 כלומר שאין פונה היא
 ופונה פירח:

רחם ברכה זו מקט דוד
 ואלמה דוד הנקן
 על ירושלים עירך ואלמה
 תיקן על הבית בגדול
 והקדוש . ולמדו לומר
 ברכה בוגר ירושלים
 מדכהיב כס' על הארץ
 כפזכה זו ירושלים וכן
 הוא לומר בהר הפזכ
 כוס והלכנו (דברים ג')
 (ברכות מ"ח) . על
 ירושלים עירך . אר
 בהר כה כמ"ס למטן
 ירושלים השיר אשר
 פהרחי לי (מלכים א' ח')
 והשאר שהוא ספ"ס הסוד
 כמו וד' כסיכל קדשו

נ"ל מה שכל ברכה זו מדברת בלשון טכח כמו טדה לך וגו' על אכנסלת
 וגו' ועל שהולאחט וגו' וסדיחט וגו' ועל ברייתך שהמת וגו' ועל
 חוריתך וגו' וכן בברכה שלישיית על ישראל עמך ועל ירושלים עירך וברכס
 כון כלב מדברח בלשון נסתר נ"ל דה"ס לפי שברכה הון תיקן ס"ה במדבר
 וכיו ישראל דומין להרסה כדלפי' ביחמס דף נ"ד משל לכלה כל ומן שהיא
 בבית אביה היא נטעה מבטלה כיון שבחמה לבית חמי' חיה נטעה מבטלה
 וס"ס"י בבית אבי' בלרסה אף ישראל במדבר עדיין לא היו ישראל נסח
 ככנינה פ"כ נ"ל לפי שלא היו ישראל נסין כשכנה תיקן להם לנגד
 בלשון נסתר משא"כ ברכה שני' תיקן להם יבוסע כשנכנסו לארץ וכן
 ברכה שלישיית תקט דוד ואלמה יאלו היו דומין לנטולה והיו נסין כשכנינה
 חקנו להם לנגד בלשון טכח . והגה בברכה רביעיית שהוא בטוב והמטיב
 שהקט על הרוני ביתר שהי' להאר כחורבן תקט נ"כ לומר בלשון נסתר:

**רַחֵם נָא יִי אֱלֹהֵינוּ עַל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ .
 וְעַל־יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ . וְעַל־צִיּוֹן מִשְׁכַּן**
 כבחדף

(סבקות כ') ועל ציון משכן כבודך כמ"ס וד' שוכן בליין (יחל כ') ונאמר כר ליון וס שסנת

טו

הגדה

ועל הכל הב"ק כהולם אנחנו מודים לך יש מדקדקים שלא לומר אנו מודים לך שחול לכן אכלת
 כמו ואלו ואלו פחחי' (ישעיה ג') וכמ"ס לעיל שאין לומר לאנח דמחמת לתרי חסי . ול"ג דאין
 למטוח כלל כי אנו שהאל לשון אכילות הוא מלרע כזה אפי' אמנס סן יחאלף לאדם חלעיל במלרע
 ע"כ מוטב לומר אנוח בפי כל חי כ' המדקדקים שלא לומר בפה כל חי אלא בפי כל חי כי מלח
 סה הוא מוכרח וכאשר חבי' סמוך השיב כ"ס הנפלמה יו"ד כמו בפי כל נביאיו (מלכים א' כ"ב)
 האמידה של האריו"ל כתבו בזה לומר בפי כל חי פפ"י בסוד . וד' כס' אור חדש ואמאר לא
 יאל מפי האריו"ל ואיזה חלמיד העלה על שמו . וכאב"ס ס' חגס משמע דכן הוא בספחה האמיתית:
 רחם יש מהנו לומר רחם כל ולא מליט ססחה זו כהוט מקוס ד' אלהינו יש דלא נרסי חלחסי
 ולפת"ס בפי על ירושלים עירך שהוא ספ"י בסוד יתכן שלא לאומרו על ישראל

ספח

סדר ברכת המזון יתרה ע 129

ע (מהלך ע"ד) ועל מלכות בית דוד ופע"ם דתניא שאמר לאדם לחטוב לרכיז בשבט
ששודך כ' סלמה סי' קט"ח פסי' ח' טה"כ חס"כ חין מקשידין בכ"ו מאוס דטעם ברכה
סל דחקס להפיר מלכות בית דוד בברכה כן הוא וכן סי' במדרש סוף פ' כסר וכתוב
סנה ירושלים העצם הוא לפי שארז"ל ביום ברכות (ירושלמי ברכות) ודרויהנו הרוחם יתרום
פסחק מלכות כ"ד כדאיחל צמ' לפ

כריכה אלס להרמס ומכ האס פחמללים על פרנסה ברכה ו אלס ככריות ראשונה כי יותר סי' ראוי להחלל על המצות בברכה הן פכברכה כונה ירושלים ג"ל דכ"ס פסמח מאוס : דלטום יסודר אדם שנתו אל הקנ"כ ואח"כ יחלל והב' ברכות כדאשעתם הם שנת וכולם להקנ"כ . אחס ברכה פ סל חמלס רחם וסי' וחגב מחמללים ג"כ על כסרננה וק"ל . אל תצריכנו וכו' לא לדי סרנה בוד' חסי' אל ירנה אדם ליתן פחסה מפנמו בלי שום סיבה רק לכבדני אל הנריכס לחיות זקק לקבלו סי שונה מחטת יסי' (משלי פ"ו) . ולא לדי הלואהם חסי' דרך הלואס כי כיון שאדם נלרך לברוח סניו משחמיס ככרס פ"כ אמר כי אם לידך וסי' שלא נבוש ולא נכדס לעולם וסי' :

בְּבוֹרֶךְ . וְעַל־מַלְכוּת בַּיִת דָּוִד מְשִׁיחָהּ וְעַל־הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּבְקְרָא שְׁמֵהּ עֲלֵינוּ : אֱלֹהֵינוּ . אֲבֵינוּ . רַעֲנוּ . זִנְגֵנוּ . פְּרַנְסֵנוּ . וְכִלְכַּלְנוּ . וְהַרְוִיתֵנוּ . וְהַרְוֵנוּ לָנוּ יְי אֱלֹהֵינוּ מִכָּל צָרוֹתֵינוּ וְנָא אֵל תַּצְרִיכֵנוּ יְי אֱלֹהֵינוּ לֹא לַיְדֵי מַתָּנֶת בְּשֶׁר וְדָם . לֹא לַיְדֵי הַלְוָאָתָם . כִּי אִם לַיְדֵי הַמַּלְאָה הַפְּתוּחָה הַקָּדוֹשָׁה וְהַרְחֵבָהּ שְׁלֹא נִבוֹשׁ וְלֹא נִכְלָם לְעוֹלָם וָעֶד :

כסרו צמ' דברים סהקנ"כ ותלכות כ"ד וביכמ"ק חין עאלין פד פיתחזו ויחנשו בלאתן פכ"ל . ואס לח כוסד מלכות בית דוד מחזירין אוח (ח"ח קט"ו ד') ועל הבית הגדול כמ"ס והגיה אחר חני טהס גדל וגי' (ד"ה כ' כ') ודקדוש כמ"ס כקדשתי סל הבית (מלכים ח' ע') שנקרא שסך עליו פמ"ס בנים סזה אסר סקדס סמו עליו וגו' (ירמ' ז') רענו צננו סרי"ס כס"ל וכז"ל פמלסו"ס כמסקל שכת אלבי יחפס (חכלים ס"ס) והוא לשון חמלה סבל בכות יחמר כחולס סלם בדרך כקסה רחטו חוט כחלס סח סס חואר כמו ד' רועי לל אחר (סס כ"ג) וסי' כככות חס לל יחמר זננו הו"ל כס"ל כי סל מן וסס כמו פננו מן סנה (אבודרהם) . פרנמנו וכלכלנו מחלל סיפרנוס ויכלכל אחמו

הגהות

עפ"י יס גרסין מליט על ישראל עמך ולפענ"ד אלם לגרוס עליט שחא ככלל על ישראל עמך אב לל מליט לשון זה ככדיס כגפרא . רענו חוננו רוכ כסמקיס כ' לומר רעס רי"ס כס"ל אל כחננו וקלת פכס כחנו ליישכ הטסחא ססכה וסי' מ"ס כמ"ד כח"ס סי' קט"ס סק"ו וקדושה ורחבת יס זלם גרסיס כ' חיסת אלו :

סדר ברכת המזון

קצת ריני רצה ויעלה ויבא.

בשבת אומר רנה והתלילנו ובר"ח וי"ט וחול המועד אומר יעלה ויבא ואם תל ר"ח או י"ט או שיה"פ
 בשבת אומר רנה והתלילנו ואם י"ט יעלה ויבא ואינו מזכיר של שבת ביעלה ויבא (א"ח קפ"ט ה')
 ה' אובל בשבת ויבא השבת מזכיר של שבת בברכה"ו דלואין בחר התלילת כשעודה וה"ס לר"ח
 (שם י"ד) ואל"ה פסס בר"ח כיון דאין מטה באסמא לא יוכיר וכו' פליח באחרונים שאם אין
 לט אלא דברי הש"ס ולכן יוכיר ואם כבר התליל ערכיה אע"פ דמשכה פשוטו הך כלילת
 משמע במ"ח סק"ו דל"ס יוכיר וע"פ. אם מושך פתוחת חול הך ר"ח לריך לכזיר יעלה ויבא
 בכהמ"ו (פ"ד קפ"ח סק"ו) ואם תל ר"ח או י"ט במ"ח ומשכה פשוטת פנת הך כלילת ביה
 איכא פלוגתא דרבותא דלפי המ"ח יוכיר יעלה ויבא ולא רצה אלפי המ"ד יאמר רצה ויבא יעלה
 ויבא וע"פ (במ"ח סו"מ מהמ"ו ה' ס' שפ"ב ב' דאין לכזיר יעלה ויבא בכהמ"ו ופעמו כיון דאלו
 טעה ולא הזכיר יעלה ויבא כשפ"ע של מעריכ אין מהזירין דאין מקדשין הוודע כלילת ח"כ
 ח"כ להזכיר פ"ט) טעה ולא הזכיר רצה בשבת ולא נזכר עד שהתחיל הסוב והמפיכ לריך למזור
 לראש כהמ"ו (קפ"ט ח"ו) וזקף כ"כ ששוחת ראטות של שבת חבל כשעודה פליכית ח"כ
 לחזור לראש (שם ח') ואם שכח יעלה ויבא כיו"ט דיש כמו ששכח רצה בשבת (שם ו') ואם
 שכח לומר רצה או יעלה ויבא וזכר קודם שהתחיל הסוב והמפיכ בשבת לומר בא"י אמ"ח
 אשר נתן שבתות לסנוחה לעמו ישראל לאהבה לאות ולברית בא"י סקדש השבת:
 וכיו"ט לומר בא"י אמ"ח אשר נתן ימים טובים לעמו ישראל לששון ולשכחה את
 יום חג סלוי הוה בא"י סקדש ישראל והומנים: ובר"ח לומר בא"י אמ"ח אשר נתן
 ימים טובים לעמו ישראל את יום הוכרח הזה ואיט לומר לששון ולשמחה ואיט סוחס כה
 כך פסיק המ"ח. ובר"ח לומר בא"י אמ"ח אשר נתן (שבתות לסנוחה) ר"ח לעמו ישראל
 לזכרון ואיט סוחס כה. ואם תל י"ט בשבת לומר בא"י אמ"ח אשר נתן שבתות לסנוחה
 לעמו ישראל באהבה לאות ולברית ימים טובים לששון ולשמחה את יום חג סלוי הוה
 בא"י סקדש השבת וישראל והומנים. ואם תל ר"ח בשבת לומר בא"י אמ"ח אשר נתן שבתות
 לסנוחה לעמו ישראל באהבה לאות ולברית ראשי חדשים לזכרון בא"י סקדש השבת:
 ואיט סוחס וראשי חדשים (שם פ"ח דמותס ורלשי חדשים לטע קל"ח) ועי' במ"ח דנס דעש
 טעה לחומר והאור חדש פסק לאומרו. ואם הזכיר של שבת ולא הזכיר של ר"ח ולא נזכר עד
 שהתחיל הסוב והמפיכ איט הוור ואם שכח של שבת ולא נזכר עד שהתחיל הסוב והמפיכ הוור
 לראש כהמ"ו ומזכיר של שבת ואל ר"ח (פי' דייס כללו כפי' קפ"ט) ובשבת מטובה אם הזכיר
 של מטובה ולא של שבת ולא נזכר עד שהתחיל הסוב והמפיכ הוור לראש ואיט מזכיר של חטכס
 (פ"ח סק"ו) ש"ה שאלנו בשבתות וי"ט והכח להזכיר מפין סתאורע והס לריכיס למזר
 לראש כהמ"ו יכרך כ"ח לפעמו כי מידי זיפון כבר ילחו (פי' שפ"ט):

פסס דאין פוקרין רנה בשבת שאל כו יו"ט כמו שפוקרין ישמח משה לפי פ"ט שפירס שבת
 אט נגאלין וטסס רנה הא חסלכ ובקשכ שיגאלט השי"מ בזכות שפירס:

<p>מטה יהודה רצה והתלילנו. וריט כמן נטט מעבר סלויס (במזכר ל"ב) אל</p>	<p>רצה והתלילנו יי אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך לשבות בו וקנות בו באהבה כמצות רצונך וברצונך</p>	<p>פרחי שושנים רצה והתלילנו מלה"כ ותפוחין ילחן לשון דאן פלס ר' אלהינו במצותיך שניית לט ככלל ובמצות יום השביעי אשר טיית לנו כשרע שמטת שבת שקולה</p>
---	---	---

כעוד כל התרי"ג תטח כי יום זה כו' שכדי לתה בעלמך שבת ונמח טי כדליתם ככרילס כטו שטיס
 רצה"ה
 כי יום זה גדול וקדוש הוא ככלל הנוסחאות מלחתי כ' כי הא יום זה גדול וקדוש הא וכו' תיפס
 סעיני פל כסל האסון הא עד שמלחתי הססססל כס' לזר חדש כמ"ס והנחתי כמצות רצונך כט"ן כסמ"ל:
 כגיס

סדר ברכת המזון פרחי שושנים עא 141

כמה יהודה

שלא תהא צרה ינון ואנחה ביום מנוחתנו
אלא כהא לרחא פין ליה בלחיו. כשת יחסר
למך ולכך אמר ג' לשונות הללו כנגד ג'
מטות ולכך פתח ג"כ מה שאלו ניוס הכנת
רק ביום מנוחתו אלא
ר"ל לשונות תהא לט
פוטת פטינת כומן
והי' ליה די מחסור
ניוס מטת ודראנו
ר' אלהיט בעתת
ציון עירך ט' וליט
כחובב לרכיז בשנת כי
מטת טרפה כן פה:

וּבְרַצוֹנָה הִנִּיחַ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
שְׁלֵא תְהֵא צָרָה וַיִּטֵּן וְאַנְחָה
בְּיוֹם מְנוּחָתֵנוּ וְהִרְאֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
בְּנִחְמַת צִיּוֹן עִירָךְ וּבְכַנֵּן
יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָׁה כִּי אַתָּה
הָיָא בַּעַל הַיְשׁוּעוֹת וּבַעַל
הַנְּחִמּוֹת:

כי אתה בעל הישועות ט' ואלו חלוי חכ' המטה שליטה כלן משכית ומצויים כן יהי לטן:

לראש חודש

אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא וַיְנַיֵעַ וְהִרְאָה וַיְרַצֶּה וַיִּשְׁמַע
וַיַּסְקֵד וַיַּזְכֵּר וְזָכְרוּנוּ וּפְקַדוּנוּ וְזָכְרוּנוּ אֲבוֹתֵינוּ וְזָכְרוּנוּ מְשִׁיחַ
בְּקִדְוֹת עֲבָדֶיךָ וְזָכְרוּנוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָׁה וְזָכְרוּנוּ פְּרַעֲפֻקֵי בֵּית
יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפָלִיטָה לְשׁוֹבֵת לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים
וְלְשָׁלוֹם לְמַטָּה בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה יִשְׁמְעֵנוּ בְּיוֹם חַג הַשְּׁבוּעוֹת
הַזֶּה לְמַטָּה בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה לְשִׁמְעַת מַלְוָה כִּן הַסּוֹסְקִים הַנּוֹטֵב פִּירֵי לֹמֵד
בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצוּרַת הַזֶּה לְרֹאשׁ חֹשֶׁה בְּיוֹם הַזְכָּרוֹן הַזֶּה
לְרֹאשׁ חֹדֶשׁ בְּיוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה. וְכִרְנֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְשׁוֹבֵת.
וּמְקַדְנֵנוּ בּוֹ לְבָרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבַּר יִשְׁעָה וּרְחֻמִּים
חַיִּים וְחַנּוּן וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ כִּי אֵל חַנּוּן
וְרַחֲמִים אַתָּה:

וכנה

הגהה

תניא לט ד' אלהינו כמקלח כוסמאות כנה וה"ל כמחא והט"ן כשתח וכדנש חלן הפרס בין
כנה להניח רק שכנה שראו ננה והניח שראו נוח זק"ל:
ביום השמיני עצרת הזה יש כתבו לומר ביום שמיני חג המצות הזה ויש שכתבו לומר שמיני כצרת חג
הזה כי אל חנן ורחמים אתה כתב רמ"א בכג"ה בל"ה קפ"ה ג' בשם הכוונה לא יחיים מלך
סגן ורשם שחה חלל ידלג מלת חלך וכחכ סליח רמ"א וכברא נכותה הוא חכל לא רחמיך נוכגים כן
חכל כמ"א והמ"ד כלדיקו המנהג וע"ש והיודע יבאר ורחמים אהיה ה"ל"ף כקמן לטי שיהא סוף פסקו
וכנה

סדר ברכת המזון

ובנה ירושלים עיר הקודש לאסוף ירושלים אחרת. דברי ירושלים כו כוללתו נמס' שרשן
 ל"ג בונה מ"ג בנה לשן כוה לפי שכל יום סקב"ה בנה כמ"ג סול דחלמידי
 ד"י סו מה"ג מנשרים אכסם שטח לביהק"ק אמן מה שמויט אמן אחר ברכת פלג
 ברכה זו ספרי שכלאן אחר טנה ירושלים ס' רפי לנדך על כיון שהא סיוס טרסס
 דלדרייתא דכסוב והמטיב
 לטע דלדרייתא (ס"ט)
 קס"ט (ס') :

**ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה
 ביימינו ברוך אתה יי בונה ביהמי
 ירושלים אמן :**

ברוך וט' ברכה
 זו חקטט על
 סדני ביתר (ברכות פ"ט)
 ססס כיו סכיב הכרס
 ססס אלא ססריח
 וסמטיב שנתנו לקבדס
 לך קכש כסוב ומטיב
 אחר טנה ירושלים. המלך
 ססוב כ' אלכזס השעס
 סחקט כו סכרטה 'ג'
 סלכזת (ר"ל סלך העולם
 וס' אבינו סלכנו וט'
 ר"לך רסוב וט')
 ה"ס ספסי סכבר חקט
 להכיד מלכות כ"ד כגונה
 ירושלים וכיון סמוכירן

ברכה זו מדרכת, הלכך סוחמח כנרוך ללא הוי סמוכה להצריח חזיט
 סוחמח כנרוך לפי שסא קאר אלא חקט תחלה אלא ססוב והמטיב וסח"כ
 כוסיסו כה דכריס (מ"ד קש"ס סק"א) וסמ"ג הלכזס כוס וקכפוס להכס"ו
 מפני שכלס סודלס וסנמ על יסוקס שהטיב עמנו וסס זו סן סמוכות
 וסמטו לברכה טנה ירושלים לפי שכסנמרכה כיהי עכדסה קרן ישראל ולך
 פתיד לחוד פד סינח בן דוד (לגס ס' קס"ט) :

**ברוך אתה יי אלהינו סלך העולם האל.
 אבינו. מלכנו אדירנו. בוראנו.
 נאילנו. יוצרנו. קרושנו. קדוש יעקב.
 רוענו רועה ישראל. המלך המשוב
 והמטיב לכל שבכל יום ויום הוא המטיב**

דוא

כלכות כ"ד סחמפר ה' מהרלוי להכזיר ג"כ מלכות דכפיה אלא שלס רנו להכזיר מלכות דסמ"ס
 סל מלכות ט"ד כדי אלא להשחמס ורט להכליסה להכזיר כנרכת הסוב והמטיב מלכות כגדה חקט
 ס' להכזיר מלכות סמד כנגד כרכת סלרן אלא כווכר כס מלכות מססי שח"ל שהא ברכה כסמכס
 למכרה

רצה"ה

ובנה והלומרים כשבת וחכמה מלכה סקוט ה"ס (מ"ט קס"ט סק"ד כסס כ"ט) וסרלה לי דעממס מסוס
 ד"סוד לחטט לרכיו כשבת חפנס ככר כחכחי לפיל כס' כד"ה סרנסט וכלכלט דסיכח דטסס
 סרס כן ה"ס ארי וחי סעמח מסוס דלרן כנך כמקדס דחה סנח ס"ס כירי אדם אכל כנך כפתיד
 לכח כירי סמיס ה"ס (וס' כרס"י סוכה דמ"ח) בונה ברחסיו ירושלים למ"ד ירושלים נקודה כקמן
 מססי שהא כ"ף ססיק. ו"ח כוכס ירושלים כרסמיס כן איהא כמ"ח וכמתלית הסקל סס אכל
 כמכר הטססח טנה ירושלים לחוד אמן כ' כח"ס ס' קס"ח ס"כ אמן וס יאסרו כלמס כדי שלס ירגיש
 סכרכה הסוב והמטיב אינה דלדרייתא ויולזו כס ו' רמ"ח ככג"ה וסרלה דחוקא כסמכך לכד ורן
 שרן סמן אחר שלר ברכות אכל כסממנך פתיך פליו כסאר אמן וט' ו' כל כחמחזיט סעמיס
 פססיקיס לייסב מנהגיט שרן אומריס אחו כלמס ורן למחות כיד הטהגיס שלס לחופר כלמס :
 האל אבינו האגודרסם ל"ג האל המוב ה"ח כפתח ויוכר אלא לומר ה"ח כחסף פתח לפי שהא
 לרן חימה כמ"ג הסוב סוב (סיפסיס י"ט) אור חדש. אל בכל יום ויום אכל חן לומר שבכל
 יום ויום דחכמס מזה ס"ו דיס כ' רשויות ולאל סככל יוס ויום ה"ח מנרך אלא יאמר אל בכל יום
 וט' סל"ה כ"ס וסמ"ד כתב כטסס ברכה זו נדסס אל שבכל יום ויום ורן לו ס' וקנח אומריס

ל

למזנה הוא השוב והוא
משיב ושיב לו סוד
עם וסין אמורים הם
בלום פלחה ומהות
עם ג"כ סעודת סעוד
לפיך ככרס סול פ"ג
סעודת דהייט סעוד
סעודת וסין אמורים ג'
סעודת וסול סעודת
סעודת כפ"ג סעודת סעוד
ג' סעודת סעוד לטעם
סעודת סעוד ישיב לטעם
סעודת גמלנו לטעם סעוד
סעודת סעוד סעוד סעוד
סעודת סעוד לטעם סעוד
לחם וס' כ' סעודת
לחם סעוד סעוד סעוד
לחם סעודת סעודת סעודת
סעודת וסין סעודת
סעודת סעוד סעודת סעודת
סעודת סעודת סעודת סעודת
סעודת סעודת סעודת סעודת

הוא משיב הוא ישיב לנו. הוא נמלנו.
הוא נמלנו הוא ינמלנו לעד לתן לתקן
ולרחמים ולרחמי הצלה. והצלה.
ברכה וישועה. נחמה פרנסה יכלקה
ורחמים ותים ושלום וכל טוב. ומגל
טוב לעולם אל יחסרנו. (כאן יאמר השופר
אמן לפי שכן כתיב ברשת השופר והמשיב): הרהקן.
הוא יקלוק עלינו לעולם ועד: הרהקן
הוא יתבוק בלשמים ובארי: הרהקן
הוא ישתבח לחדר הזרים ויתפאר בגן
לנצח נצחים. ויתעבד בגן לעד ולעולם
עולמים: הרהקן הוא ישתבח בכבוד:
הרהקן הוא ישוב עול נים מעד
צוארנו והוא יליכנו קוסמיות לצארנו:
הרהקן הוא ישלח לנו ברכה מרבה
בבית הזה ועל שלחנו זה שאכלנו

הגודה

עליו

אל בכל יום וכו' ונח מה חט טו וס' והסוד קסח וספיק דחן לאסוד כלל רק יאמר
הסוד והשוב והמשיב לכל הוא השיב וס' הוא השוב פתח הסוד קס"ח כ"ח וסעודת סעודת
לחם הוא השיב כסוד: ישיב לו סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת
פלחה סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת
סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת
סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת
סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת
סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת
סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת
סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת
סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת סעודת

אברהם בכל יצחק
 סבל וכו' אברהם דכתיב
 וכו' בך את אברהם בכל
 (בראשית כ"ד) יצחק סבל
 דכתיב ואוכל מכל (שם
 כ"ג) יעקב כל דכתיב
 וכו' יעקב כל (שם ל"ג)

**עָלֵינוּ: הַרְחֵקֵנוּ הוּא יִשְׁלַח
 לָנוּ אֶת אֱלֹהֵינוּ הַגְּבִיָּא
 זְכוּר לַטּוֹב וַיִּבְשֶׁר לָנוּ
 בְּשׂוּרוֹת מְצוּבוֹת יִשׁוּעוֹת
 וְנִתְמַוֵּת. (נ"א ויברך כל אחד**

מסמכות לך כוחים
 בראשית פ' י"ד גרלה
 שכתובתו של הוא
 אברהם בכל יצחק
 סבל יעקב כל כמ"ג
 בתוס' כנ"ג ד"ו ט'
 ד"ה שלשה א"י פתמו
 כשה"ו פתן פוה"ב מכל
 וכל פתלם חתכתי מדוע
 וכו' יעקב נאמר כל
 כד שחלתי ככ"ס פ"ו
 כ"ס פיסוק"ת אמן כל
 פתת פלגם ויעקב
 כוה בשלמי :

**ואחד ממנו בשמו): הַרְחֵקֵנוּ הוּא יִבְרַךְ אֶת
 אָבִי מוֹרֵי בַּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וְאֶת אֲמִי
 מוֹרְתִי בַּעֲלַת הַבַּיִת הַזֶּה אֹתָם וְאֶת
 בָּיְתָם וְאֶת זְרַעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם
 אֹתָנָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ כַּסּוּ
 שְׁנַת בְּרָכּוֹ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְדָם בְּכָל יִצְחָק מִכָּל יַעֲקֹב כָּל
 בֶּן יִבְרַךְ אֹרְגָנוּ כָּלֵנוּ יַחַד בְּבִרְכָה שְׁלֵמָה וְנֹאמַר אָמֵן:**

במרום

דעה"ה

גדולה לא מקרי כ' פולחנה (לוד חדש). כשמתמקן בבית כחיי ה' ואמר מהר"ל ישלח לנו ברכה סיובת
 במסקם הליכתנו ובמקום ישיבתנו עד עולם (שם) ולמי העשש מוכני לומר בבית טוחי או בשם
 הרחמן הוא ישלח לנו ברכה פרובה ולא יתד ויבשר לנו בשורות מצובות וכו' בשורות הכי"ן כחולש
 יש פדקדקים לומר ונשרט בשורות פוטה וכו' לפי שלא מליט שחליהו כל לברך אלל לכשר יש כ"א
 ויברך כל א"י ולזה הסכים המ"א. אבי מורי בעל הבית הזה ולס המברך אינו בבית אביו אלל בבית
 אבר יאמר הוא יברך את מורי בעה"ב הזה אנתך ואת אשתו ואת זרעו וכל אשר לו (לוד חדש)
 ואם כ"ס לכול מכברו או שפול הכיח כפלתו מברך יאמר אנתו ואת כל אשר לנו וכו' לכול פס
 פנוכגים לומר יברך את כשה"כ הזה אף מי שליט לכול פתו. פל אלחנו רק פי שדר ככירו בבית הסודף
 שלו הוא פפוח נתול (לוד סדס וע"ל) ואם כפס"כ סוף מבר יאמר מורי ברב בעה"ב הזה אם
 סוף מודט יאמר מודט ברב בעה"ב הזה והפי' ככית כוש למורים הרחמן הוא יברך את בעה"ב הזה
 דקאי פל כפל כסעודת (ססס משה) והמ"א סי' קל"ג סק"ס כ' דלשאר דלס לחכלין כחלק כחם דרך
 ארשי דלל האי קביעות ככית פכו"ס ואין פומנין. כפל הכית הוכ קאי על הכית שהיא לשון זכר וע"כ
 לא יאמר כשה"כ הזאת אנתנו ואת כל אשר לנו כשיס פכו"ס בבית מנהני לומר אנתנו בני ברית
 ואנו כל אשר לנו כמו שיתבאר למטה אלל אנתנו כלנו יחד ואף שיש קלח לפקפק בזה דכס למורים
 כלנו יחד וכלן למורים אנתם סתם פכו"ו לא ייק לחמדו כפס שנתברכו אבותינו ולא יאמר כמו שבידך
 כקב"כ את אבותינו דמשמש קלח חירוף (תשובה מהר"ל) אלל כמו שבידך את אבותינו יכול שפיל
 לאמרו דמוכ אברהמן הוא (לוד חדש) בכל בכל כל כולן הכ"ף ככגש (שם ועג"ל) אנתנו כלנו
 יחד כשיס פכו"ס בבית יאמר אנתנו בני ברית כלנו יחד (מנ"ל קפ"ס כשס ס"ו ביו"ד) ואמרו אמן ק
 מסקנת הרנס פוסקים לומר ואמרו אמן כי לשון אמרו הוא חזרה למכרכים לכבוד כשה"כ כמו כסוף
 לכבוד התקום פושה שלום כמתמיו וכו' ואמרו אמן אלל המצ"ח כתכ לומר ויאמר אמן יכול לגזור
 לומר ואמרו אמן פשא"כ כששה שלום שהוא טכש של בקב"ה וכל ישראל פשוים פ"כ לומר ואמרו אמן :

בְּמָרוֹם יִלְמְדוּ עֲלֵיהֶם וְעַלֵּינוּ זְכוֹת
 שְׁתֵּימָא לְמַשְׁמַרְתַּי שְׁלוֹם וְנִשְׂא
 בְּרָכָה סָאֵת יי וְצַדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂעֵנָּה
 וְנִקְצֵא תַּן וְשֶׁקֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים
 וְאַדָּם :

שְׁתֵּימָא לְמַשְׁמַרְתַּי שְׁלוֹם כְּאֲשֶׁר
 מֵאֲתֵן תְּחַלֵּל סֵפֶל לִבְנֵי
 עָבֶדֶת אֱלֹהֵי לְמִנְיָן דְּקָשׁ
 סָפֵל זְכוּת כִּי זְכוּת סֵפֶל
 לְסַחֵן זִכְרֵי כֹחַ זְכוּתֵיהוּ .
 פְּדִי לְמִי לְמִנְיָן דְּקָשׁ סָפֵל
 כִּיכֵן נִלְמַד עַלֵּינוּ זְכוּת כִּי
 עָבֶדֶת סֵפֶל כֵּן לְסַחֵן עָבֶדֶת
 וְקָשׁ זְכוּתֵיהוּ זְכוּת כִּיכֵן
 לְמַשְׁמַרְתַּי מִלִּישׁ פְּדִי
 מִלְּמַרְסֵי חֶסֶד בְּרַחֲמֵי
 סָפֵל סָפֵל חֶסֶד לְדִדִּי כְּמִרוֹס
 סָפֵל עָבֶדֶת זְכוּת וְכִי יוֹד
 וְכִי שְׁתֵּימָא פִּלְטוּ סֵפֶל
 זְכוּת לְמַשְׁמַרְתַּי שְׁלוֹם
 תְּשֵׂא בְּרַכַּת וְכִי עַשֵׂי
 יִשְׂא בְּרַכַּת סָפֵל ד' וְכִי
 (חֶסֶד כִּד) תְּבַזָּא
 חֶסֶד וְשֶׁקֶל טוֹב וְכִי
 עַשֵׂי וְתֵּן חֶסֶד וְשֶׁקֶל טוֹב
 וְכִי (תְּבַזָּא):

לשבת הַרְחָמֵן הוּא יִנְחִילֵנוּ לְיוֹם שְׁפִלָּה
 שָׂפָת וּמִנְחָה לְחַיי הָעוֹלָמִים :
 לְיוֹם הַרְחָמֵן הוּא יִנְחִילֵנוּ לְיוֹם שְׁפִלָּה טוֹב :
 לִדִּח הַרְחָמֵן הוּא יִתְדִישׁ עַלֵּינוּ אֶת
 הַתְּדִישׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלְבְרָכָה :

לסוכות הַרְחָמֵן הוּא יִקִּים לָנוּ אֶת סָפֵת
 דִּדִּד הַנוֹפֶלֶת : עַשֵׂי בֵּינָם הֲוָא אַקִּים אֶת
 סָפֵת דִּד הַנוֹפֶלֶת :

הַרְחָמֵן הוּא יִזְכְּנוּ לִישׁוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלְחַיי
 הָעוֹלָם הַבָּא . בּוֹחַל מְגִדִּיל בְּשַׁבַּת [מְגִדִּיל]
 יִשׁוּעוֹת מְלָכוֹ וְעוֹשֵׂה חֶסֶד לְמְשִׁיחַ
 דִּדִּד וְדִזְרֵעוֹ עַד עוֹקָם . עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
 יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עַלֵּנוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן :

הגה"ה

במרום ויי' מתחיל כעדיק הא"ס ראשונה וכ' באור מדע עני' הפנים הוא הנכון ילמדו י"ג ילמדו
 כו"ל כעדיק והלפ"ד כו"ל ואינו נכון כי ילמד הוא סן הקל הוא כו"ל עומד ואינו יולד
 לתחילת סך ילמדו כני' הסגים הוא מנך ספל הדגש והוא יולד לתחילת ללמד הזכות פליט. עליז ועליז
 אם סן מתחילת לנכח"כ אחרים במרום ילמדו עליז זכות וכ' וכן כמקום ישנו מומרים ישעט
 ונשא ברכה סאת ידקק להחריך כאל"ף של סאת בלל יהו פשעט סת ח"ו ויפ נוהגין לומד מעט
 ד' חכל כחשפן הוא ככון :

ומנחת לחיי העולבים כנפ יש דפוח אם לקרות שי הפולמים ההי"ח כמח"ח או כליד"י חכל הגירסא
 שפמיס הוא נטסה אליבא דכ"ע . אה סבת דוד הנופלת יש פי שמוכח וכל מהי פיה מביבלת
 (אור מדע) יזכנו יי' יזכנו ויהיונו-ויקרבט לישוח המעטת והאס שמשח סא"ל ויקרבט כי סן קריבט
 אלל מייח וקשה ממה סאנו למורים כחפלה יי' הביבנו חביט לתודתן וקרבט מלכט למכודתן כגדיל
 יבשכח יחטר סגדול דחולס הוא מלך גדול וסבת הוא נמי מלך והי"ך בלל יו"ד הוא מלך קשן
 וסוד דמגדיל כ' כחפלים וסדיין לל מלך דוד (אטטרהס) ונתנו כ"י לדוד סבת והרש קרוב מקרס
 כלומר ככח ור"ס יש לקרות ס' מגדול הכ' ככחפלים מקרס ולא סגדיל הכ' ככחפלים :

סדר ברכת המזון

יִדְאוּ אֶת יְיָ קְדוֹשֵׁינוּ כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאֵינוּ. כְּפִירִים רָשָׁעִים
 וְרַעְבּוֹ וְדוֹרְשֵׁי יְיָ לֹא יַחְסְרוּ כֹּל טוֹב. הַזֶּה לִּי לֵב
 כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם תִּקְדוּ. פֹּתַח אֶת יְדֶךָ וּמְשַׁבֵּיעַ
 לְכֹל חַי רִצּוֹן. בְּרוּךְ הַנָּבֶר אֲשֶׁר יִבְרַח בֵּי יְהוָה יְיָ
 סְבִיחֵהוּ. גֵּשֶׁר הָיִיתִי גַם זִקְנָתִי וְלֹא רֵאִיתִי צַדִּיק
 גָּעוֹב וְחָרְעוּ סְבִבָּשׁ לָתָם. יְיָ עֲזֵר לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יִבְרַךְ
 אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :

במנדכין כמ"א על הכותל יבאו האמורין לבקש מכות על ברכה כחובל באה"ק ס"ח ק"ד מ.
 ס"ח מ' נ"ד כמ"א ל"ך למגד ולכרך דכמ"ו הוא דלארייתא ומטיקא דלפרייתא למגדל . ומגד
 כמ"א יכרך על כסס :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ סֵקָה הָעוֹלָם פּוֹרָא פְּרִי הַגָּפֶן :

(*) הגפן . כ"מ"ל . כקמ"ן לפי שהוא סוף פסוק :

ואמר כך פסדין ברכה מעין שלג אם שח יין ואם שאר מסקין בורא נכסות .

דיני בוסה"ג :

שישד שתיית יין להאחיב ברכה למרוכס יא ספק אם די בכיות או ברכיות לכך יבאר לשחת או
 פסח פכיות או רכיות כדי להבאלק מן הספק והכל ל"א לשחת פסח פכיות דכל דבר שגיד
 יא נריך לשחת פסח כמלא לנפיו שהא רוב רכיות כלכך יתח רכיות אלס (כ"ח ק"א ג') הא
 פסדין ליע רותג לפסוס יתעום אמר מן כמסוכין כביטור ולין שתיית שנים פנפרסת וע"מ פסה
 מן כמסוכר שיעפמו כלס (כס ד') וי"א דכין . שכן כלס ספמו כמלא לנפיו ילא דקחיית כלס
 פנפרסיס לכביטור (רע"ח י"ד) :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ סֵקָה הָעוֹלָם עַל

מבוא יחודה
 על הגפן תקו ברכה
 ו שאם ס' פעם
 של ועל הגפן סוף
 פעם ברכת כון ועל ארץ
 חסדה כון פעם ברכה
 פלג רחם וס' על
 ישראל עסק ועל
 יושלים עוד פעם
 פרכ טוב יחלים

כל סמס קודס סמס	כל סמס קודס סמס	כל סמס קודס סמס	כל סמס קודס סמס
תק עם סמס ין	תק עם סמס ין	תק עם סמס ין	תק עם סמס ין
הפלקיה ועל הפלקיה	הפלקיה ועל הפלקיה	הפלקיה ועל הפלקיה	הפלקיה ועל הפלקיה
על הגפן ועל פרי הגפן	על הגפן ועל פרי הגפן	על הגפן ועל פרי הגפן	על הגפן ועל פרי הגפן

ועל הגפן ועל פרי הגפן ועל ארץ חסדה
 טובה ורחבה שרצית והנחלת
 לאבותינו לאבוק מפריה ולשבוע
 סמוכה . רתם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַלֵינוּ ועל ישראל עסק

הגולה

דאו אה ר' קדושיו יו"ד ירחו כמ"ל והנלחמ"ס שייכס לר"ם והל"ף כלס נקודס וכו' פסוס
 כמיל שלח חסרוב פס ירחו לדיקס שהא לשון רח"י וכ"כ סוד"ק :

עלינו ועל ישראל עסק יא ול"ג רק על ישראל עמן ושכוננו בבניה י"ג יחסוס ס
 ונכסל

קדם כתב והסוכם לשם
 חסדיו את הארץ לכל
 מפניה כדי שגדל עליה
 ולקיים מלכות בתלמידי ישראל
 כשמועל בני משה כי אהבת
 ר' טוב ומטיב הוא מפני
 נרכסו על הארץ ועל
 פרי הארץ וכן ומספר
 גמ' (ברכות פ"ט):

ועל ירושלים עירך ועל
 ציון משכן כבודך ועל
 מזבחתך ועל היכלך ובנה
 ירושלים עיר הקדש
 במהרה בימינו והעלנו
 לתוכה ושמתנו בבניה
 ונאכל ספריה ונשבב

סנהל ספריה תשבב
 סנהל תברך עלי
 סנהל ונבחרה י
 סנהל דל"ג לי' ונבחרה
 סנהל כתב ועל תכל
 סנהל ונבב סנהל כי
 סנהל לסוד הארץ כשכל
 סנהל רק כדי לקיים סנהל
 סנהל הארץ. סנהל סנהל

כטובה ונברכה עליה בקדשה ובטהרה (לשבת) רצה
 והחליצנו ביום השבת הזה: (ל"ה) וזכרנו לטובה ביום
 ראש החדש הזה: (ל"ה) וזכרנו לטובה ביום
 הזכרון הזה: (ל"ה) ושמתנו ביום תג (פלוגי) הזה:
 כי אתה יי טוב ומטיב לכל ונודה לך על הארץ ועל

כל סנהל קדש ועל כיון	כל סנהל קדש	כל סנהל קדש	כל סנהל קדש
המחיה ועל פרי הארץ:	הסחית	הפחות	פרי הארץ:
ברוך אתה יי על הארץ ועל המחיה ועל הפלגות ועל פרי הארץ:	ברוך אתה יי על הארץ ועל המחיה ועל הפלגות:	ברוך אתה יי על הארץ ועל הפחות:	ברוך אתה יי על הארץ ועל פרי הארץ:

סנהל סנהל (סנהל סנהל סנהל) וסנהל (סנהל סנהל סנהל) וסנהל (סנהל סנהל סנהל) וסנהל (סנהל סנהל סנהל):
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא נפשות
 רבות וחסרונן על כל מה שברא לתחת
 ברה נפש כל חי. ברוך חי העולמים:

ותחת

סנהל סנהל ונשבב סנהל פי' כפי' ל"ג ל"ג ל"ג רצה והחליצנו י"ג נחמט ביום השבת
 וסנהל וסנהל ביום זה סנהל סנהל סנהל וסנהל סנהל וסנהל סנהל סנהל סנהל סנהל
 סנהל סנהל סנהל סנהל סנהל סנהל סנהל סנהל סנהל סנהל סנהל סנהל סנהל סנהל סנהל סנהל סנהל
 סנהל סנהל סנהל סנהל סנהל סנהל סנהל סנהל סנהל סנהל סנהל סנהל סנהל סנהל סנהל סנהל סנהל
 סנהל סנהל סנהל סנהל סנהל סנהל סנהל סנהל סנהל סנהל סנהל סנהל סנהל סנהל סנהל סנהל סנהל

כתוב בספר חסידים סי' מז

מעשה כלמד שמח ומחולק לאחד מקרוביו בחלום וא"ל כל יום דען אחי על אלה יהי מדיקן
לכך כל הנרצת נכונת אלך וכו' כמ"ג פטלו בעליה כפידוד שה"ס שכותת אלך פי' כמלת סוף:

מעשה גורא כהמון פחדים יפה בעל האבשים וצלה"ה:

מעשה סוף ראוי כ"י אל האמן וכו' פנים באור האנד"ק לכוז שמנה כספר מקול פי
שהעמק מנ"י ארבע באופן מהר"ם יום ז"ל פתי' שיש סוף שמו ר' פארי' בשור"ך ירד"י
פתי' פסד גדול ופירוש גדול ומעט באר"ם על בחלום לחברו ר' גדלי' וא"ל שנה אחר פתח
בביתו אחי לב"ד אל מעלת א"ל שיש פניך לפרוש וראיתי כמו פרטים קמים ככוכבי השמים לחי
ופיר נסלך עלי חרדס גדולס ורתח כל חברי וכרבי ולעזרתי פה אלה כמה והיטו לי אל סקודות
אפי' ביות והחללה ליר"י מקום ש"ס ושור"ך כמקום שור"ך וכו' * ושאר חלושים ואפי' רגה
לוחים כמה שלא נחח ריח בין הדכיקים אלו פירוש והנקודות אפי' קלקלת פעולם אחר מהם לז
שדר כלם מקורנים ומקשים דין לאפי' סלי זה בוחס והבליטט וענש אחט פלחית גמין כספר
פלין וד' אובכ משפט ומשפיד זה סרן להיות פגולג אלי תחנן אפי' עויה וללי פשפד פפוכים
אפי' ריט פלין פי' דינך השדר מלד פאר האכתי כספד דין זה שמה ופוכ לב והבליט כ"ו על
הכתב למען ידע דוד אחרון יקמו ויסטרו לבניהם וכניהם לאלו יקחו מוסר ואפי' פסד האל
פיר בשפטס וזה הפליטה שלחו למחוק כמו חפשים פרטה פתי' שט איש אסר ושט פו"ס פסס
חיים מדקדק ולקחיה להקבלה אלהם להיות להם לרע ולפטרין וללמדס שכמות הדקדוק והרגיל
פנחם כל בקלה התה וכניהם וכני' כניהם כהכמות הדקדוק וק"ו פהיו נוהרים כחיות ומקדוח
וליון ריח בין הדכיקים ולקרות במטיק ה"ס ככל מקום שהוא ומחס שכל שמדקדק כ"ל לפירוש
נתקבלה חלחם ולא פירע לכם שט צרה ומכיל ושוקס כס יתן כאל לטס ולגל ישראל פד
ביחת הגואל אתן:

*) והענין כי הנקודות הם תחת האותיות כי מחוכם תבנה ותכונן התורה והמה נקראים שמה
כסודת או שמה קלות פעליהם אפי' דוד כמותד אל פתן תורה שמה קלות וכמו פתי' ש
לכרי' להתטעם בלי חיות כן א"ל להתטעם בלי נקודת בראוי לה והנקודה מנבלת את סודס
פי' פדקי היכלות פ"ס וכו"ם רדכ"ו ה"ג פי' תרע"ג. נקודת קתן כוח נפי' דין וכו' פליטה (נ"ל
לשמה) פכל שאר החטעות כי כל התנועות יסליס להסליף וליויף חן ען סקפ"ן. וכסרס שכן
קמן לפתח איט אלה כנקודה כי מעלת סקמן איט אלה כנורת כנקודה והנקודה רמו לנקודות
כמליחות שהיט סיכל הקודס מסון כחמלט הנסאל לנקודה וע"כ הנקידס משפעת לשמה פדים
כבהימנה על האות מלחמלה יפי' חולס כחמלט האות יפי' שור"ך וחס כפתח יפוכ קתן וחס
בחיר"ק יפוכ ליר"י וחס בחיר"י סגול וחס בא"ל יפוכ קבון שפחים ושוד אס כחיותת פלמן אס
חתן הנקודה כחוח כ"ל יפוכ ח"ה וחס ס"ל יפוכ וי"ן ככ"ף יפוכ כ' וחס כט"ן יפוכ נ' וחס
כרי"ס יפוכ ד' ולכך המוסיק או גודס נקודס פהריכ אס הפולה לכיט כתי' פי' ורדס פי' וחס
אדני אס חלחתי ען כפיניך. נקודת פתי' פורה על כתי' חמתה כי הסכמס שכלדס לויך להיות
לה איזה שער ושמה וכו' כתי' פתי' שהנקודס החלה לכל דבר. נקודת סג"ל פורה על כתי'
הסד נקודת שור"ך הוא כתי' גנה שזה פטרות האדם לגנח יפרו ולפתוח לו לשמש פתח כחודס אל
מחס כסו נקודס. נקודת חולס הוא למעלה על האות לרמוו שהעולה מהנקודה כוח רפואס ח"ס
חול' בותן שישראל מסחכלין כלפי מעלה כו סתרפחין ולכן ככרבת רופה חולי פשו ישראל עוב
לכוין השם הו"ה כנקודות חולס מלח שלפן חולס הוא לפן כרימות ופוטס:

